

Sayı: 23 Temmuz / Ağustos 2025 2 Aylık İdeolojik Kültür Dergisi

YURTSEVER GENÇ KADIN

“Kadının olduğu her yer yaşam kaynağıdır”

NE KADAR ÖRGÜTLÜYSEN,
O KADAR VARSIN

EDITÖR

TEMMUZ - AĞUSTOS 2025

ÖRGÜTLÜLÜK

MERHABA YÖNÜNÜ GÜNEŞE ÇEVİREN GENÇ KADINLAR

Yurtsever Genç Kadın dergimiz 'ÖRGÜTLÜLÜK' adlı temasıyla; Önder APO'nun kaleme aldığı tarihsel Barış ve Demokratik Toplum manifestosu ışığında hazırlanmıştır. Temmuz-Haziran sayımızda: 'Ne kadar örgütlüysen, o kadar varsın.' Şiarıyla; kadın komünalitesi ve toplumsal örgütlülükle, demokratik yaşama bir adım daha yaklaşıyoruz. Önderliğimizin, mücadelemiz açısından yol gösterici niteliği taşıyan, 'Barış ve demokratik toplum adlı manifestosu yeni dönemde nasıl bir mücadele ve görevlerin bizleri beklediğini ifade etmektedir. Yeni dönem, mücadelemiz boyunca yaratılan değerlerimizin korunması ve büyütülmesini gerekli kılmaktadır. Özgürlük arayışlarına, bir nebze de olsa yol gösterici olabilmek için dergimizde bu kapsamda konulara yer verdik. Önderlik talimatı bölümünde hepimizin büyük bir sevinç ve coşku ile karşıladığı manifesto da yer alan Toplumsal doğa ve sorunsallığa ilişkin yapılmış olan değerlendirmelere yer verilmiştir. Yine manifesto ışığında genç kadınlar olarak nasıl örgütlenmeli, manifestonun bizler ve toplumlar açısından önemi, doğa ve anlam, Zagros dağlarında tanrıça ve direniş kültürü, komün örgütlülüğü, kastik katil toplum ve yarattığı tahribatlar, kadın bakış açısı ile yaratılan evrensel zeka ve sevgi, temmuz ve ağustos ayı şehitler gerçekliği konularına yer verilmiştir. Yurtsever genç kadın dergimizin diğer sayılarında anlam buluşmalarımız hep devam edecektir.

GENÇ KALIN
GENÇ YAŞAYIN!

Yurtsever Genç Kadın Dergisi

3 ÖNDERLİK TALİMATI

KADIN İLE ERKEK İLK DEFA NASIL KARŞILAŞTILAR?

6 GENÇ KADIN PERSPEKTİFİ

GENÇ KADIN KOMÜNALİTENİN ESAS GÜCÜ OLACAK

11 İDEOLOJİ

HEM ÖZGÜRLÜĞE UMUT VERİYOR, HEM YAŞAMA UMUT VERİYOR, ÖZGÜR YAŞAMA

16 DOSYA

KESAYETÊN SERKEFTİNÊ HER TIM BER BI AZADIYÊ VE DİMEŞİN Û DIBIN RIYA WÊ JÎ

YEDİ YA DA YENİ BİR BAŞLANGIÇ

HAYATI SAVUNMAK GEREKİR

25 KADININ KALEMİNDEN

BİZ NARKİSOS DEĞİLİZ, ANALARIMIZIN KIZLARİYİZ

28 PORTRE

HİM VEJÎN, HİM JİYAN

32 BÎRANÎN

EV MEŞ MEŞEKE DÎROKÎ YE

34 JİNEOLOJÎ

EVRENSEL ZEKA VE SEVGİ, KADIN BAKIŞI VE KOMÜNLER YOLUYLA GENÇ KADINLARDAN DERYALARA AKIYOR!

37 KAPİTALİST MODERNİTE

KASTİK KATİL T

42 ÜNİVERSİTE

ÜNİVERSİTELERİ ÖZGÜN AKADEMİLERLE ÖRGÜTLEYELİM

45 KÜLTÜR VE SANAT

OPERASONA LI ROJAVAYÊ ZAPÊ Û TIŞTÊN KU FÊRÎ ME KIRIYE

49 MİZAH

XOŞ RUXTA GENÇ RUXLU OLAQ, ÖNDERLİXE HEMEN KAVUŞAQ

KADIN İLE ERKEK İLK DEFA NASIL KARŞILAŞTILAR?

Toplumsal sorunsallık uygarlık sonrasında devletle başlıyor demiştim. Öyle görünüyor ki devletle değil; çok daha öncesinde, 30 bin yıl önce gelişmiş. Ve sonuçta eril, kadınla benzeşmeyecek olağanüstü bir yapılanma, kadında da erkeklerle sanki dağlar kadar farkı olan bir tip kişilik gelişti. Dikkat edilirse erkeklik kromozonları ile kadınlık kromozonları arasında küçücük bir fark var. Çok küçük bir farktır. Sonuçta düşünce dediğimiz şey insana özgüdür ve düşüncenin erkeği kadını yok. Düşünce bu ikilemleri tamamen aşan bir özelliktir. Hatta erkeğe özgü siyasi alan, kadına özgü siyasi alan demek saçmadır. Tamamen insana özgüdür siyaset alanı. Bunu daha da yaygınlaştırabiliriz. Ekonomide, sanatta, hatta dinde, “kadının dini”, “erkeğin dini” gibi ayrımlar yapıldı, ama buna temel bir gerçekliktir diyemeyiz. “Erkeğe özgü düşünce”, “kadına özgü düşünce”, bunlar kesinlikle sorunsallığı

ifade eder. Hatta sorun bile değildir, sorunsallıkta çakılıp kalmaz. Hatta diyalektik düşüncenin inkârıdır. Feminizm kadına özgü düşüncedir, bunun karşıtı erkekliktir. Erkeklikte de sadece erkeklığe dair düşünce, iki tutucu alandır, katılaştırıyorlar aslında. Böyle bir katılık doğada yoktur, doğadaki diyalektik topluma yansır, toplumdaki diyalektik de yaşamı, farklı yaşamı mümkün kılar. Yaşam farklıdır. Fark, yaşamı ifade eder. Yaşam da farklılaşarak zenginleşir. Donmuş karşıt bir ikilem, uçurum demektir. Bu uçurumda vuruşurlar, aile cinayetlerinin altında da bu gerçeklik var. O cinayete yeltenenin bakış açısında kadın donmuştur. Kadın mutlak kadın, erkek mutlak erkek, ama diyalektik bir düşünce akışı olmadı mı birisi diğerine mutlaka ihanet eder. O onu vurur, diğeri onu vurur. Buradan kaynaklanıyor sorunun temeli. Bu da dediğim gibi müthiş bir sorunsallık

anlamına geliyor. Bunu aşmak gerekiyor. Bu ana başlık altında sorunsallığı doğru koyduğuma inanıyorum. Biz devlet bağlamında kent-köy ayrımı dedik, sınıf ayrımına dayandırmak istedik, bu yetmiyor... Var da böyle sınıftan kaynaklanan sorunsallık var, devlet komün sorunsallığı var, bunları işleyeceğim, bunlar ciddi gerçekleştirmeler. Esas sorunsallık, toplumda eril-dişil ögenin çatışmasıyla başlıyor. Eril-dişil düşünce tutuculaşınca, gözü görmez hale geldikçe, kendini temel gerçeklik olarak gördü. Önce bunu kadında görüyoruz. Kadın tanrıça çağı, arkeolojik araştırmalar da yaşandığını gösteriyor. Son 30 bin yıldaki o tanrıça figürleri, böyle bir çağın yaşandığını gösterir. Bütün Avrasya'dan Batı Avrupa'ya, Ortadoğu'dan

nasıl karşılaştılar? İnsanda da, hayvanda da cinsel güdü var. Cinsellik güdüsü, tıpkı açlık güdüsü gibi temel güdülerdendir. Güdüler bilinçtir, canlılık işaretidir. Açlık hissi olmazsa doyum olmaz, dolayısıyla yaşam olmaz; cinsel güdü olmazsa üreme olmaz, üreme olmayınca yaşam olmaz. Bunu anlıyoruz. Baba kim? Aslında önce baba yok. Hatta cinsellik kiminle kurulmuş, nasıl kurulmuş konusunda bir bilinç yok; sadece bir güdü var. Kültür insan türünde ortaya çıkan bir bilinçtir. Bu, önce kadında başlıyor çünkü çocuğu doğuran kadındır. Daha sonra tek tanrılı dinlerde de "Havva Âdem'in kaburga kemiğinden yaratılmıştır." denilir. Sümer mitolojisinde de bu bölüm uzunca anlatılır. Yahudiler de

Kültür insan türünde ortaya çıkan bir bilinçtir. Bu, önce kadında başlıyor çünkü çocuğu doğuran kadındır

Afrika'ya kadar böyle bir dönemin yaşandığı tespit edilmiştir. Peki, tanrıçalık ne anlama geliyor? Kadın doğuran bir varlık, doğum kadında gerçekleşir. İnsan türü olarak kadındaki doğum değişiktir, iyi anlamak gerekir. Bütün incelemeler şunu gösteriyor; bitkilerin çoğalması, ilk hücrenin bölünmesi kolay gerçekleşir, hayvanlardaki doğum biliyorsunuz yavru doğar yirmidört saat içinde ayağa kalkar. Bütün hayvanlarda bu böyledir. Bazıları uzun bazıları kısa sürelidir, ama kolay bir doğum kolay büyüme. Fakat insan türüne geldiğimizde enteresan bir durum doğuyor, zor doğum yapıyor ve o da yetmiyor beş-altı yıl ana desteği olmadan yalnız yaşayamıyor. Yani hayvanda yirmidört saat, insanda yedi yıla kadar çıkıyor. Bu neyi gerektiriyor? Ananın etrafında bir toplumsallık gerektiriyor. Çünkü erkeğin ne olduğu belli değil. Yavrunun erkekle ilişkisi diye bir olgu yok ortada. Kadın ile erkek ilk defa

bunu Tevrat'a koymuştur. Tevrat'tan da Kuran'a geçmiştir. Doğuran kadın çocuğu büyütmek zorunda. Beslemek zorunda, beslemek için de toplayıcılık yapmak zorunda. O da muazzam emek ve çaba gerektiriyor. Yaklaşık bir-iki milyonluk tarihten bahsediyoruz. Bu, Afrika Rif Vadisi'nde başlamış, daha sonra Ortadoğu'da yoğunlaşmış. Gerçek kültürleşme ise Toros-Zagros vadilerinde gerçekleşir. İnsan burada insan oluyor, kadın burada kadın oluyor. Kadın demek ki çocuğu büyütecek, çünkü çocuğun kendinden doğduğunu biliyor. Kadın muhtemelen birlikte büyüdüğü kız veya erkek çocuk olarak nasıl birbirlerini tanıyorlarsa, ana kadın da kardeş olarak, kız kardeş olarak, bir-iki tane dayı, teyze gibi akrabalarını tanıyor. Bir kültür başlıyor bununla, 7 kişilik, 10 kişilik, 15 kişilik. Sayı 20'yi geçmiyor. Bunlar bir arada bir klan oluştururlar. Klan

toplumsallaşma tarihinin ilk örgütlenme formudur. Klan, ana etrafında oluşan bir kültürdür. İşte bu da gırtlak yapısında elverişli hale gelince, yaklaşık 30.000 yıl önce dil denilen olay da oluşur. İşaret dilindenses diline geçiş gerçekleşiyor. Mitik düşünce, simgesel dil de sonuçta Verimli Hilal dediğimiz bu coğrafyada ortaya çıkıyor. Muazzam bir kültürel patlama halinde bir uygarlığa dönüşüyor. Köy-kent, onunla birlikte devlet-sınıf gelişiyor. Mühim olan toplumsal doğanın kadın etrafında gelişiyor olmasıdır. Kadın etrafındaki toplumsal doğa, Sümer toplumuna kadar hatta tarih verirse M.Ö.2.000 yıl öncesine kadar egemen bir kültürdür. Egemen bir kültür olarak Ana Tanrıça kavramı ortaya çıkıyor. Heykelciklere, hala var olan tapınak kalıntılarına yansımıştır. Gılgamış, Babil Enuma Eliş gibi mitolojik destanlarda çok açık anlatımları var. Dolayısıyla vardığımız sonuç, kadın merkezli bir toplumsallaşmanın var olmasıdır. Ve bir de dişil ve eril öğelerin tutuculaşmasına dayalı sorunsallaşma var. Bunun da temeli burada

çok güçlü atılmış. Bütün arkeolojik kanıtlar hayvan ve bitki evcilleşmesinin burada başlamış olduğunu gösteriyor. Marks'ın zamanında bunlar yoktu. Sümer toplumu araştırmaları daha ortaya çıkmamıştı, bu nedenle onu suçlayamayız. Marks sınıflarla başlatır tarihi. Oysa sorunsallığın başlangıcı sınıfla değil, kadın toplumsallığı etrafında gelişir. Bilebildiğimiz kadarıyla bu sorunsallık da uygarlıkla sonuçlanır. Kentin doğuşuyla sonuçlanır ve burada da kadının damgası vardır. Evet, kadın toplum geliştirmiş, ev kurmuş, yavrularını besliyor. Bir kadın klanı var bir kadın toplumu var. Tanrıça durumuna gelmiş, 30 bin yıl insanlığı idare etmiş. İşte avcı erkek ki özel bazı birlikleri var, erkek kardeşliği diye bir kulüp oluşturmuş. Erkek kardeşliği kulübü, o kulüp de bir kaç ahabap çavuştur. Avcılar grubu oluşturmuş, önce hayvanları vurur, başarılı olursa şölen yapılır. Ama bir bakıyor ki kadın buğday, arpa, mercimek ekıyor ve neolitik dediğimiz toplumu böylece köy kurarak geliştiriyor. Ev kuruyor. Kurar, çünkü yavruları besleyen ve koruyan o, kardeşleri var teyze olarak ve dayı olarak. Çocukları var ve bu bir klan. Ama üretiyor. İcat ediyor. İnanna Enki'ye diyor ki "benim yüzlerce Me'mi sen hırsızladın". Bu şu demek: Yüzlerce yaratım sanatı var, kurumu var; aslında bunların yaratıcısı bendim ve şimdi sen bunları sahipleniyorsun! "Ben yarattım diyorsun ve yalan söylüyorsun" diyor destanda Enki'ye. "Bunları ben yarattım, sen el koyuyorsun" diyor. Bu mitolojik çözümü de ben ilk defa ortaya koyuyorum ve bu tuttu. Şu anda herkes bunu böyle kabul eder. Ama en açık ifadesi ile ben kendime özgü bir tarzda dedim. Bunu daha da geliştirdim. İşte Gılgamesh destanının çözümlenmesini de böyle yaptım.

(BARIŞ VE DEMOKRATİK TOPLUM
MANIFESTOSU'NDAN ALINMIŞTIR.)

Genç Kadın Komünalitenin Esas Gücü Olacak

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar;

Nereden Başlamalı ve Ne yapmalı? Sorularını sıklıkla kendimizi sorarak hakikat arayışına koyulmaktayız. Tam 52 yıl önce de bu arayış bu sorular ile başlatılmıştı. Bu arayışın yolculuğu kolay değildi elbette. Kimi zaman engebeli, taşlı, dağlık ve uçurumlar dolu geçerken, kimi zaman da tam pes etmeye yakın daha moralli, coşku ve aşk yoluna dönüşmüştür. Zorlukları olduğu kadar hakikat arayışı her bir zorluğa anlam yüklemiş ve kendini arama kendini bulma savaşına dönüştükçe büyük bir değere ulaşmıştır. Kaybedilen yerlere dönüş, yolu da yolcuyu da kutsal dediğimiz kavramlarla özdeşleştirmiş ve hakikatin yolcuları dediğimiz gerçekliği açığa çıkartmıştır. Bu yolculukta kaybedenleri tanıdık ve tanıdıkça kaybedenlerin esasında biz olduğunu gördük. Yine, kazananlara şahitlik ettik ve onları gördükçe bize kazandırdıklarına layık olmaya çalıştık. Ve tabi kaybettirenleri tanıdık, gördük ve de yüzleştik. Ve de yüzleşiyoruz. Hem de kıran kırana dediğimiz bir savaş tarzıyla. Bu yolculuk beraberinde bir toplumsallığı, bir hakikati ve her birimizde can, ruh veren bir ideolojiye dönüştü. Yolcu olduğumuz yolda her defasında kendimize döndük ve tarihten, doğadan, anlamdan kopuk olmadığımız görüldü. Kendimizle

yüzleştik, kavga ettik ve inşa etmeye başladık. Yitirilen değerler kazanıldıkça anlam dediğimiz bütün değerler böylece varlığına kavuştu. Büyük bir başarı hareketi olan özgürlük hareketimiz bir öze dönüşün ve var olmanın adı olarak tüm insanlık tarihine eşi benzeri görülmemiş bir özgürlük ideolojisine dönüştü. 52 yıl önce kendi olma savaşı Kürt varlığı sorununu ortadan kaldırdığı gibi, Kürt kadınları öncülüğün de evrenselleşen bir mücadeleyi açığa çıkartmıştır. Kendi olma savaşı, Kürt varlığını, kadın varlığını ve ezilen tüm hakların mücadelesinin sonucudur. Toplumsal değer dediğimiz gerçeklikte bu şekilde açığa çıkmaktadır. Yarım asırlık mücadele sonucunda varlığını kabul ettirme, bu direnişi göstermede, binlerce şehidimizin kanı ve verilen bedeller var. Bir halkın alın teri var. Büyük bir çaba ve emek boyutu var. Bu başarı Zap ve Avaşın de direnen yoldaşların başarısıdır. Bizler açısından anlamamız, bilmemiz ve kavramamız gereken esas da bu olmaktadır. Önderliğimiz bu süreci tek taraflı inisiyatifi ile geliştirmiştir ve büyük bir mücadele içinde olduğunu unutmamalıyız. Önder Apo ile görüşmelerin yapılması bu anlamda bizler de yanılırlara yol açmamalıdır. Önderliğimiz bu sürecin gelişmesi için hiç durmadan çabalamakta, paradigma eksenin de uğraşmaktadır. Bu anlam da

her şeyi Önderlikten bekleyen, zamana erteleyen, “bakalım ne olacak”, anlayışları ile sonuç alamayacağımızı ve devlet oyunlarını bozamayacağımız bilinmelidir. Önderliğin uygulayıcısı olmamız ve hiç durmadan Önderlik temposu ile çalışmamız gerekir. Bu anlam da esas çalışmamız Önderliğimizin fiziki özgürlüğü olmaktadır. Tüm çalışmalarımızın merkezine Önder Apo’nun fiziki özgürlüğünü koymalıyız. Önderliğimizin fiziki özgürlüğü, kadınların, gençlerin, halkların, inançların özgürlüğüdür. Önderliğimizin fiziki özgürlüğü, demokratik, sosyalist bir toplumun yaratımıdır. Bu bir talep değil, ısrarla mücadelesini yürüteceğimiz ve asla vazgeçmeyeceğimiz yaşam ve varlık gerekçemiz olmaktadır. Yurtsever Apocu genç kadınlar olarak bu anlamda bekleyen ve sürüklenen konumdan çıkıp, bir aciliyet olarak yoğun çalışma ve eylemler ile Önderliğimizin fiziki özgürlüğü için mücadele etmeliyiz. Yine kadın ve gençlik hareketleri olarak büyük bir şans, miras, deneyim ve tecrübenin sahipleriyiz. Hiçbir tarihte görülmemiş, hiçbir öncünün gerçekleştirmedini

Önder Apo gerçekleştirmiş ve bu kutsal mirası, toplumsal değerler bütünlüğünü korumamızı ve özgürlükçü çıkışlar yapmamızı istemektedir. Bu mirası sahiplenmek, layık olmak elbette kolay değildir. Bu tarih görevi üstlenmek, öncülük etmek ve kendine rol vermek çok zor da değildir. “Her anlam bir anlamsızlıktan doğar” diye belirtmektedir Önder Apo. Tıkanmalarımız, zorlanmalarımız, boyun eğmelerimiz, özgüven yitimlerimiz vb. kastik katilin yaratmış, kabul ettirmiş olduğu tüm bu özellikler bir anlamsızlığı ifade etmektedir. Bireyselliği, bencilliği, köle-efendi ilişkisini, iktidarcılığı, katliamı getirmektedir. Bu anlamsızlığa karşı anlam savaşını başlatmakta bizler için esas görev olduğu gibi, doğru ve güzel yaşama kararını vermenin adı olmuş ve olmaktadır. Özgürlükçü çıkışlar da bu şekilde açığa çıkacaktır

*Genç Kadın Komünalitenin Esas Gücü Olacak
Komünsüz Hiç Kimseyi Bırakmayacak!*

Önderliğimiz toplumsallığın öncülüğünü yapma, direnme ve bizlere büyük bir direniş kültürünü verme ile de yetinmedi.

Yeni süreci nasıl ele alacağımızı, özgür çıkışlarla nasıl çalışma yürüteceğimizi ve nasıl katılacağımızı en ince ayrıntılarına kadar bizlere anlatmaktadır. Dünyadan izole edilmiş küçücük bir adada bunu yapmaktadır. Kadınların, gençlerin, halkların, inançların tüm sorunlarına, büyük çözümler bulmakta ve tek taraflı inisiyatifi ile başlattığı ve yürüttüğü süreçte özgürce çıkışları ve çözümleri yaratmaktadır. Değişim ve dönüşümü inşa etmektedir. Bu anlam da bizlere büyük sorumluluklar düşmektedir. Önderlik dört Nisan mesajın da “her yerde örgütlenin ve herkesi örgütleyin” göreviyle bizleri sorumlu kılmış ve bu görevimizi yerine getirmesek büyük eleştireceğini, hesap soracağını belirtmiştir. Bunun ne anlama geldiğini bilmek gerekir. Kadın ve gençlik öncüdür sözü bir slogan değil, bir yaşam tarzıdır. Pratik istemektedir. Enerji ve güç istemektedir. Herkesten daha fazla çalışma yürütmeyi, emek harcamayı, radikal olmayı gerektirmektedir. Bunu başkalarından bekleme de kendi gücünü

inkar etme, aldatma olur. Fakat dikkat edelim, yine Önderlik bizleri sürüklemekte ve aktifleştirmektedir. Pasif, edilgen, inisiyatifsiz, sürekli bekleme konumunda olan ve en önemlisi de örgütlü olmama durumumuza müdahale etmektedir. Yüzümüzü yine kendimize döndürtüp, kendimizi inşa etmemizi istemektedir. Komünal yaşam bu anlamda kendini örgütleme, kendini oluşturma, inşa etmedir. Tarih bilincinin yaratılması ve toplumsal değerler bütünlüğümüzü, toplumsal hafıza ve kültürü inşa etmedir. Toplumdan, değerlerden, tarihten ve kültürden kopan, uzaklaşan her bir kadın ve gençte bu gerçekliği inşa etme de komünleşme anlamına gelmektedir. Kolektif akıl, yurtseverlik ölçüleri, etik ve estetik ölçüleri yaşama ve yaşatma anlamına gelmektedir. Bu anlamda ahlaki ve politik yaşam dediğimiz, özgürce yaşama ve özgür düşüncüyü kendinde yaratma mücadelesi verme bir hayal değildir. Bir hayal, ütopya olsa dahi gerçekleştirecek kadar yakın ve gerçektir. Bu anlamda

komün yaşamı soyut değildir. Yaşam sistemini örgütleme, tarihselliği kendinde yaratma, kendi özüne kavuşma çok somut bir gerçekliği ifade etmektedir. Dikkat edelim esas ihtiyacımız olan da budur. Büyük bir kadın ve gençlik potansiyeline sahip olmak önemlidir fakat bunu anlamlı kılacak olan ne kadar örgütlediğimiz, eğittiğimiz ve komün yaşamını yaratmamızdır. Yoksa potansiyel bir güç, en dipleri de yaşayabilir en büyük yüceliği de. Bunu kanalize edecek olan da yurtsever, sosyalist, devrimci genç kadınlardır. Önderliğimiz felsefe masası adını verdiği komünü kök hücre haline getirdi. İmralı adasında felsefe masasını örgütleyerek bizlere öncülük etmektedir. İmralı gibi bir soykırım sisteminde Önderliğimiz en zor denileni başardı. Ve hiç aklımıza gelmeyecek, inanmayacağımız hayal dediklerimizi düşünce gücü ve pratiği ile en somutunda gerçekleştirmektedir. Komün değilsek, komünlerimiz yok ise toplumdan kopuğuz demektir. Yine bir kurum açma ve içinin bomboş olması ise hiç değildir. Komün bir mahallenin tüm sorunlarını çözümleyecek, öz savunmasını geliştirecek, fikir gücünü açığa çıkartacak, kendi iradesini açığa çıkartacak, özgür düşünce ve özgür ilişkinin yaratılacağı yerlerdir. Özel de genç kadın komünleri; tarih, felsefe, sosyoloji, kültür, edebiyat vb. tüm alanlarda akademik çalışmalar yürütmeli ve genç kadınların ihtiyaçlarına göre bu örgütlenmeye gitmelidir. Bu anlamda komün örgütlenmesi demek her türlü bireysel, bencil, kalıpcı, şiddet ve kastik katil sistemine karşı en radikal eleştirileri geliştiren ve tüketime karşı üretimi, çözümsüzlüğe karşı çözüm gücünü açığa çıkartma anlamına gelmektedir. Binlerce komün ile bu çalışmaya başlamaktan çok belirlenen pilot bölgeler ile yaşamımızı genç kadın öncülüğünde örgütlemeye başlamalıyız. Komün örgütlenmesi tıpkı bir ağaç gibidir. Kuruyan, topraksız kalan, susuz kalan alanlarımızı canlandırmak

"Felsefe masamızda ısrarla bir konunun üzerinde durdum: Komünsüz özgür bir kadının olamayacağı bilinmelidir."

en kutsal görev değil de nedir? Bir ağacın ekimi, bir ağaca verdiğimiz değer, emek onu güzelleştirir büyütür ve meyvesini de verir. Düşünelim bir de bizim yaşam ağacımız dediğimiz komünlerimiz sadece bir meyve değil, onlarca meyve verecek ve canlılığı kazandıracaktır yaşamımıza. Önder Apo; "Felsefe masamızda ısrarla bir konunun üzerinde durdum: Komünsüz özgür bir kadının olamayacağı bilinmelidir. Her yere kadın komünleri inşa edilebilir. Yaşamın olmazsa olmazı değer komündür. Kadın eşittir komünalliktir. Kadın, Tanrıça İnanna'nın elinden alınan değerleri yeniden kazanmak istiyorsa, bunun vazgeçilmez aracı demokratik komündür." Diye belirtmektedir. Örgütleyeceğimiz her komün öze dönüşün adı ve 30.000 yıllık kastik katil sistemden intikam alma olmaktadır. Bizden çalınan, zorla alınan, yitirilen tüm ana tanrıça özelliklerinin kazanımı olmaktadır. Bu anlamda da Önderliğimizin kaybet kaybet ten, kazan kazan ilkesi demokratik komünler ile yaşam bulacaktır. Özgürlük hareketimiz bu kaybedişi kadın şahsında varlığa dönüştürdü. Komün yaşamı da, bu varlığın beden bulması ve özgürleşmesidir ki, komün de bunun yaratımı anlamına gelmektedir. Komün yaşam tarzı, kendini yeniden yaratma ve geleceği özgür temel de inşa etmek olurken öncelikli yanı da tarihi doğru bilmek, bilince

Önderliği tüm kadınlara ve gençlere anlatmak, tanıtmak bizler için en kutsal görev olmaktadır.

çıkartmak, bu temelde kendini tarihsel toplumun bireyi olarak çözümlemeye tabi tutmaktır. Tüm genç kadınları bu anlamda örgütlemeli ve komünsüz bir genç kadın bile bırakmadan seferberlik ruhuyla komün yaşamına öncülük etmeliyiz.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar;

Yurtsever genç kadınlar olarak atölye çalışmalarından, eğitimlere, kültürel çalışmalardan, ekolojik çalışmalara kadar bir bütünen yaşamı örgütlemeliyiz. Özel de Önderliğimizin politik rapor çerçevesinde değerlendirdiği tüm konuları, demokratik toplum çağrısını doğru anlamak, anlatmak, kavratmak ve pratikleştirmek gerekir. Bu anlamda eğitim çalışmaları büyük bir öneme sahip olmaktadır. Özgür düşünceyi geliştirmeden, pratik anlamda da özgürlüğü inşa edemeyiz. Bu anlamda yoğun eğitim çalışmalarıyla kadınları, gençleri, halkımızı bilinçlendirmeliyiz. Önderliğimiz kadın tarihini yeniden ele alışı çok açık bir şekilde bizlere vermektedir. Ana kadın kültürü, saray kadını kültürü, sati kültürü ve özgür kadın kültürü olarak tanımlamaktadır. Önderliğimiz bu ve benzer konularda tartışmamızı, bilginin özüne ulaşmamızı ve toplumda özgürleşme adımlarımızı artırmamızı istemektedir. Atölye ve eğitim çalışmaları ile toplumsal tarihtengünümüze kadın tarihin de derinleşmemiz ve bu anlamda da bilinçlenme ve bilinçlendirme çalışmalarına ağırlık vermeliyiz.

Önderliğin bu süreçte en fazla gündemimize koyduğu bir diğer konu da enternasyonal çalışmalar olmaktadır. Bakur ve Türkiye’li genç kadınlar olarak tüm inanç, ulus ve halklardan genç kadınların örgütlülüğünü hedefimize koymalı ve bu çalışmanın öncülüğünü yapmalıyız. Önderliğimiz, evrensel Önderliğe ulaşmıştır. Bu anlamda Önderliği tüm kadınlara ve gençlere anlatmak, tanıtmak bizler için en kutsal görev olmaktadır. Halkların, inançların birlikte yaşayacağı demokratik komünler birliği genç kadın öncülüğünde somutlaşacak ve gelişecektir. Kendimize güvenir, aşk ve heyecanla bunun yürütücüsü olursak tarihsel hesaplaşma özgürlük ile taçlanacaktır. Önder Apo ile birlikte; özgürlük yürüyüşü yapacağımız, derelere ve topraklara özgürce bakıp koklayacağımız, dünyanın heyecanını yaşayacağımız, özgürce bir bakış, özgürce bir ruh, derince bir anlamla, evreni ve göğü anlayacağımız, toprağın kokusunu alacağımız, insanlarla özgürce ilişkiler geliştireceğimiz, çocuklarla buluşacağımız, kadınlarla özgürce buluşacağımız, tanrıçanın dile getirdiği mücadelenin karşılığı olan dünyaya özgürce bakacağımız günler şah damarımız kadar yakın bizlere.

HEM ÖZGÜRLÜĞE UMUT VERİYOR *hem yaşama umut veriyor*

ÖZGÜR YAŞAMA

“Kavram Olarak Üçüncü Doğa, Birinci ve İkinci Doğa’nın üst bir aşamada yenedengerçekleştirdikleri uyumu ifade eder. Toplumsal doğanın Birinci Doğa ile üst düzeyde bir sentez oluşturması, devrimci teorik paradigma devrimi kadar köklü bir pratik devrim gerektirir. Üçüncü Doğa’nın gerçekleşmesi ‘uzun süre’yi gerektirir. Birinci ve İkinci Doğa’nın üst bir aşamada farklılıklar temelinde eşitlik ve özgürlüğün ifade edilmesi ve gerçekleşmesi rejimi olarak demokratik sistem, içinde ekolojik ve feminen toplum özelliklerinin gelişmesiyle mümkündür. İnsanın toplumsal doğası bu aşamanın gerçekleşmesinin dinamiklerini taşımaktadır. Üzerinde yoğunlaşılması gereken farklı doğalar meselesine bu yöntemle yaklaşmak, bizi daha anlamlı teorik ve pratik gerçekleştirmelere götürebilir.” Kadın doğasını sağlıklı tartışmamız doğa kavramını sağlıklı algılayıp sağlıklı tartışmamıza bağlıdır. Bağrında doğduğumuz, büyüüp serpiildiğimiz, tüm bağışlanamaz suçlarımıza rağmen bizi hala bağrında yaşatan doğa nedir? Doğa, kendini doğuran varlık olarak hakikatte nedir? Bir de doğa doğurduğu sonsuz çeşitten biri ama en akıllısı olan insanın gözünde, iç görüşünde, algısında, kurgusunda, zihninde ve düşüncesinde nedir? Ya da neler olmuştur? Neden olmuştur? Nasıl

olmuştur? Kaç doğa algısı ve bu algıların şekillendirdiği kaç doğa tanımı var? Doğa algılarımızı farklı kılan etkenler nelerdir? Bu farklı algılamada belirleyici olan tek etken biyolojik ve sosyal cinsiyet olgusu mudur? Zaman ve mekan farklılıklarının çizdiği kaç doğa resmi var zihinsel haritamızda? Hangi çıkarların, hangi iktidar güçlerinin zihinsel doğamıza düşürdüğü kaç doğa izdüşümü var? Kafamızın, ruhumuzdaki canlı doğayla temas kuran kaç damarı öldü, kaç sağ kaldı, arkasında ne bıraktı günümüze? Milyarlarca yıllık evrensel evrimin sayfalarının kayıtlarında nedir doğa? Doğadan farklılaşarak gelişen toplumsal doğa, simgesel dil, kurgusal ve analitik zekakazandıktan sonra, doğa algısının ve tanımının zihnimizdeki yolculuğu nasıl gelişti? Çoğaltabileceğimiz bu soruların doğru cevaplarına erişebilmek için doğa, doğal, doğamız, kadın doğası, insan doğası vb. kavramlaştırmaları sağlıklı incelemek ve analiz etmek son derece önemlidir. Bu konu, polemige, demagojiye kapı aralayan çeşitliliğe ve zenginliğe, içi içeliğe ve karmaşıklığa sahip. Önemli olan bizim bunu liberalizmin bireyciliğinden kurtarıp bireysel ve toplumsal özgürlüklere açılan yollara dönüştürebilmemiz. Jineoloji ile sınırsız ve renkli, doğa kadar canlı ve çeşitli düşünmeliyiz bu konuyu. Amacımız ne doğayı kutsamak ne de kötülemek olsun.

Sınır koyamayız, zaten o bizi aşar. Ama tanımlamada önemli olan hatta belirleyici olan tanımaya odaklanabiliriz. Şüphesiz bu konu, birçok akademik araştırma, tez ve inceleme, tartışma gerektirir. Bugüne kadar bu konu ekseninde yapılan böyle birçok çalışma mevcut. Bunları yeni bir perspektifin ışığıyla inceleyebilirsek, konu açısından eksik kalanları, yanılılı olan yönleri kavrayabileceğimiz gibi, çok tarihi olsa da yaşamla buluşturulamadığı için karanlıkta kalmış çok önemli tespitleri de yeniden keşfedebiliriz. Çünkü insan ruhu ve yüreği, yaşam deneyiminin zengin-hassas merceğine kavuştuktan sonra, hakikate erişmede yepyeni binlerce göz ve bakış açısı kazanabiliyor. Bizden binlerce yıl

sağlığın, eğitimin, tarihin, politikanın, sosyolojinin, psikolojinin, etik-estetğin, demografyanın, teolojinin, ontolojinin, mitolojinin ve daha sayamayacağımız kadar çok sosyal bilim alanını, tarihi gelişimleri ve güncel düzeyleri açısından doğru kavrayışımız, doğayı doğru kavrayışımızdan geçer. Bu anlamda kadın ve erkek doğaları üzerine, her iki doğanın etkileşim ve ilişkileri, çelişkileri üzerine sağlıklı ve ön açıcı, zihinlerimizi dogmalardan arındırıcı tartışmalar yürütmemizin değeri yaşamsaldır. Dergimizin bu sayısında, bu konuyu gündemimize almış olmamız bir şanstır. Bu şansımızı, zihinsel ufkumuzu daha fazla açmak için, doğalarımızda, ontolojik varlıklarımızda, xwebûnumuzda

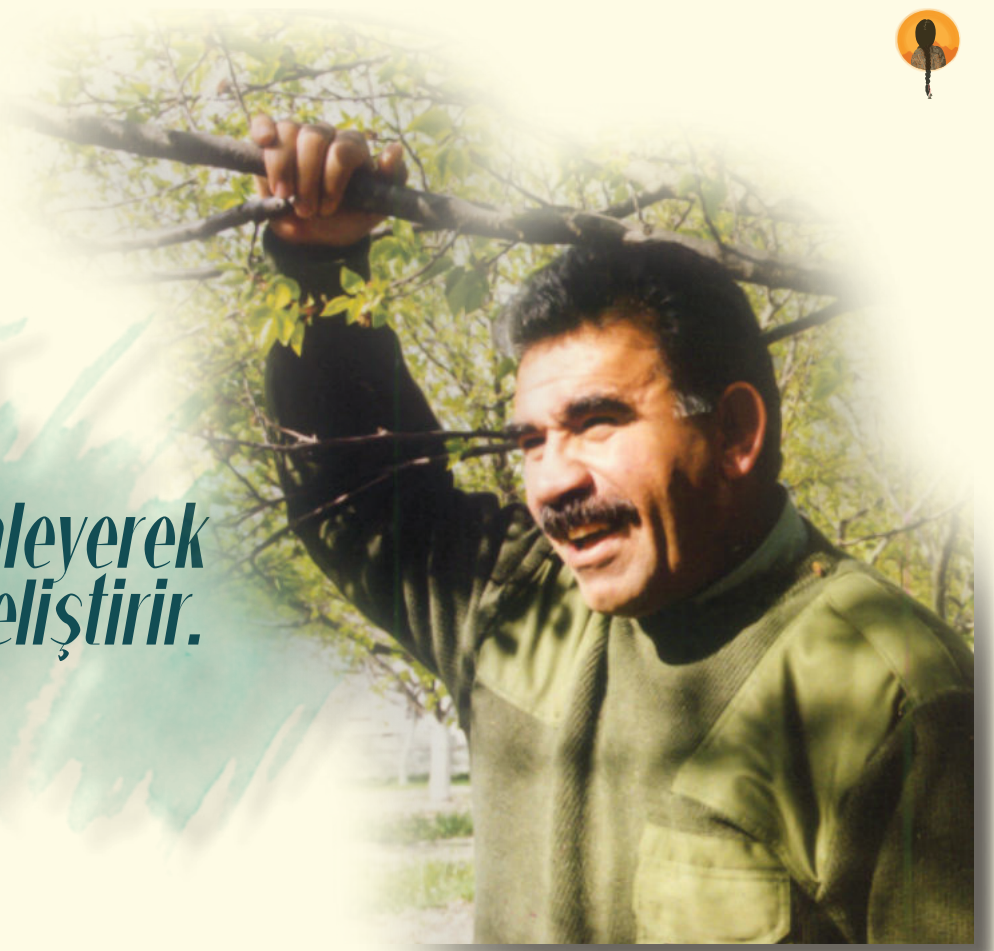
Doğa bir hakikatse, doğada da dişilik bir hakikatse, kadın doğası ve dişilik doğasında bir hakikattir

önce yaşamış insanların doğa felsefesi ve buna göre geliştirdikleri toplumsal yaşam deneyimlerini ve kurumlaşmalarını bugün yeniden keşfediyoruz. Onların aslında kuantum felsefesine göre olduklarını fark ediyoruz. Doğa hakkında üretilen bilgi birikimini bugün bizler de farklı perspektiflerle incelediğimizde belki de bugüne kadar keşfetmediğimiz birçok yeni zihinsel patikayla, ruhsal damarla tanışacağız. Kadınlar, toplumdaki zihinsel paslanmayı, 'keçeleşmeyi' aşacak akışkan ve değiştirici güçtür. Bu yüzden toplumun, kadın ve erkeklerin doğalarını tarihsel ve güncel yönleri ile kavramalarına öncülük edebilmelidir. Doğanın hakikati doğru kavranırsa, kadın ve erkek doğaları da sağlıklı, diyalektik kavranabilir. Doğa kavramını ve onunla ilgili, ondan üretilen diğer kavramları sağlıklı kavrayışımız, jineolojîyi tüm alanları ile birlikte sağlıklı kavramamıza ve geliştirmemize hizmet edecektir. Ekolojinin, ekonominin,

arkeolojik kazılar gerçekleştirebilmek için değerlendirmek bizim elimizde. Ancak doğalarımızın, varlıklarımızın, kimliklerimizin üzerinden inşa edilen egemen erkeksistemin algılarından, dogma ve zihinsel alışkanlıklarından, bakar körlüklerinden, ezberlerinden, yanılgılarından boşanmamız gerekecek. Bu konuda kadının kendi içsel deneyimleriyle konuya yaklaşması belirleyicidir. Toplum kırımın ve bu kırım karşısında direnişin boyutlandığı ve derinleştiği çağımızda, 'Doğa nedir? Temel özellikleri nelerdir?' sorusunu yeni perspektiflerle, zamanın ruhunaderman olacak sağlıklı cevaplamak, kırımı durdurmam mücadelesinde yeni ufuklar kazandıracaktır. Bu soruya dogmalarımızdan, korkularımızdan ve tüm yabancılaşmalarımızdan sıyrılarak; esnek, farklı, çeşitli ve zengin yaklaşımlar geliştirebilmeliyiz. Tıpkı doğa ana gibi, kapsayıcı, akışkan, değişken, çelişkili, zıtlarla dolu ama birlik olabilmeliyiz.

İnsan doğayı dinleyerek anlam gücünü geliştirir.

Sadece insanı ele aldığımızda bile tanımamız, tanımlamamız ve anlamak için bir ömür zihinsel üretim, emek ve mücadele içinde olmamız gereken birçok doğa vardır. İnsan zihniyetinin doğası'nı, biyolojimiz doğasını -hatta 'biyolojimiz' çok büyük bir genelleme oluyor beynimizin, hormonlarımızın, vücut sistemlerimizin (dolaşım, sindirim, solunum, üreme vb.) doğasını, ait olduğumuz toplumsallığın doğasını tanımadan, doğru yöntemlere ve hakikate ulaşamayız. Doğa gibi bütünlüklü, özgür, esnek, çeşitli, renkli, akışkan, zengin bir gerçeği; parçalı, eklektik, köle, katı, tek renk, dar, fakir, donuk, hastalıklı bir zihinle sağlıklı okuyamayız. Zihinlerimizde gerçekleştireceğimiz her sağaltımın bizi doğaya yakınlaraştıracağının, doğayla her yakınlışmanın zihnimizi sağaltacağının farkındalığı gerekiyor bize. Bunun için, içinde bir zerre, atom altı parçacık olduğumuz evrenin sonsuzluğunu gerçek manasıyla kavrayabilmek önemli. Doğayla olan ilişkimiz binlerce yılda ciddi olumsuz değişimler geçirdi. Uyumumuz, işbölümümüz, farklı

varoluşlarımızın bütünlüğü darbelendi. Evimize geri dönebileceğimiz yolları bulursak bir gün, onunla, yani doğayla, doğamızla yeniden uyumlu, bütünlüklü yaşamayı öğrenebilecek miyiz? Evren ait olduğumuz okyanussa, her birimiz ona akan, onu besleyen ırmaklarız. Evrenin doğasını bilmek ırmağı bilmeyi, ırmağın doğasını bilmek evreni bilmeyi gerektirir ve getirir. Biyoloji ve kimya biliminin temellerini de bilmek gerekir, ancak her şeyden önce atalarımızın kazandığı sezinleme, hissetme, duyumsama, içinde eriyip bütün olma, parçacık olarak kendinin ve evreninin farkına varma bilgeliğine erişmek gerekir. Birinci ve ikinci doğa adlandırmaları oluşum zamanlarındaki önceliği ifade etmek için bir yere kadar son derece önemlidir. Önce birinci doğa oluştu. Tüm varlıkların içinde yaşadığı ekolojik bütünlük olarak birinci doğa bir zaman dilimine kadar yalnızdı. İnsanın oluşup toplumsallığı geliştirmeye başlaması ile ikinci bir doğa gelişmeye başladı, yani toplumsal doğa. Tarih öncesi dönem dahil olmak üzere tüm insanlık tarihi,

doğayı ister kavramlaştırmış süreçlerinde olsun, ister henüz hislerini seslere dökemediği dönemlerinde olsun; doğa tarihinin bir devamı olarak ilerlemiştir. Toplum olduktan sonraki tarihimizi sağlıklı bilmek, toplum, topluluk olmadan önceki süreçlerde evrenin bağrında hangi evrimsel aşamalarla mayalandığımızın tarihini bilmemizle yakından bağlantılıdır. Doğanın çocukları olarak bizler, doğanın, kendi kendini doğuran sonsuz enerjinin; doğumunu, gelişimini ve evrimsel aşamalarını öğrenerek doğa, insandoğası, kadın-erkek doğası vb. kavramlara daha sağlıklı anlamlar yükleyebiliriz. Yoksa eksik, yanılsamalı, sakat bilgilenir, sakat tartışır, sakat yaşarız. Her dil ait olduğu ve geliştiği toplumsal doğanın yaşam kültürünün anahtarıdır. Bu anlamda bir olguya dair kavramlaştırmayı incelerken o olgunun hangi dilde hangi kelimelerle türetildiği çok önemlidir. Bu anlamda doğa kelimesinin Kürtçe kavramlaştırmasını önemsiyorum çünkü bize doğa felsefesinin, bununla bağlantılı olarak toplumsal yaşam felsefesinin anahtarını sunuyor. Kürtçenin Kurmancî şivesinde doğa, xweza demektir. Anlam açıklaması; Jixwezayine yani kendinden doğan. Xwe+za, xwe-zayîn ya da xwe afirandin, xwevelîdin, xweçêkirin, xwerist. Yani, kendi+doğan, kendini doğuran ya da kendini yaratan, kendini yapan, kendini eğirip dokuyan anlamlarını taşır. Kürtçenin Soranca lehçesinde ve Farsça'da doğa sîrûşt, sirişt ya da sirûşt demektir. Bu kelime doğa anlamına geldiği gibi esin, ilham anlamlarına da geliyor. Mazdaizm'deki Yezdan Suruş'un yani iyilik, kutsallık ve cesaret tanrısının adı da bu kelimedenden türetilmiş. Yani Tanrı'nın adı doğadan alınmış. Sîrûşt gibi yani doğa gibi iyi, kutsal ve cesur Tanrı Suruş! 4 diye çağrılır. Doğanın doğurulmadığının, kendini doğurduğunun bilincine ve farkındalığına ulaşmak, özgürlük bilincine muazzam açılımlar, ufuklar ve özgüvenler kazandırır.

Doğa bir hakikatse, doğada da dişilik bir hakikatse, kadın doğası ve dişilik doğası da bir hakikattir. İnsan, biyolojik açıdan (interseks-hermafrodit bebekler gibi istisnalar olsa da) kadın ve erkek olarak doğar. Bu reddedilmeyecek kadar ya da farklı teorilerle bulandırılmayacak kadar net bir hakikattir. İnsan türü açısından male/female doğmak Kürtçe ifade edersek me/nêr doğmak bizim seçimimizle olmaz. Anne babadan aldığımız genlerle, genlerin belirleyiciliği ile olur. Ve doğuştan itibaren hatta anne karnına düştükten sonra cinsiyetimiz belirlendikten sonrakisüreçten itibaren biyolojimizin eril ya da dişil olması son derece önemli farklılıklar içerir. Neden mi? Çünkü aldığımız miras değişir. Dişiliğin milyarlarca yıllık mirasını mı devralmışız? Erilliğin mirasını mı? Bu soruyu öncelikle biyolojik açıdan ifade ediyorum. Bilimsel tarihte hem doğadaki çok değişik türlerin dişil ve erilleri üzerine hem de insanların kadın ve erkekleri üzerine sayısız araştırma, inceleme, gözlemler ve kayıtlama çalışması var. Bu kayıtlar da gösterir ki doğası olmayan bir varoluş yoktur. İster fiziksel ister kurgusal-düşünsel varoluş olsun her olgunun bir doğası vardır. Bu doğa sabit, kısır, birkaç karakteristiğe indirgenmiş değildir. Renklidir, çeşitlidir, akışkandır, zengindir, esnektir ve daha pek çok özelliğe sahiptir. Hepimizin varoluşlarının kök hücresi evrendedir, doğadır. Kendi kendini doğuran varoluş olarak doğa, bizi de doğurmuştur. Fiziksel varlığımızdan, ruhsal şekillenişimize kadar doğa anamızın bizi biz yapan emeği, ontolojimizin mayasıdır, temel hamurudur. Bunun farkındalığını çok yönlü, derinlikli ve olanca esnekliği ile kavrayamamak bizi boş, anlamsız ve özgürlük mücadelesine katkı sunmaktan uzak bir çabaya mahkûm eder. Doğamız elbette var, üstelik tıpkı bizi doğuran doğa gibi farklılıklarla, çeşitliliklerle ve zenginliklerle dolu.

**ŞEHİDÊN MEZÎN YÊ BERXWDANA 14 TÎRMEHÊ VEJÎNA DÎROKA
KURD YA MÎRÎYE!**

KESAYETÊN SERKEFTINÊ HER TIM

BER BI AZADIYÊ VE DIMEŞIN Û

HETA DIBIN RIYA WÊ JÎ

Di salên hişkbûnê de, dema erd ji zuhabûnê dişeqite, li her derê bê hêvîbûn banga li damleyên jiyânê dike. Her kes û her tişt dizane ku wê her rojek were û şînbûn li her derê wê rengê xwe vede. Kurdistan jî ji erda wê bigre heta pelê darên wê, heta insan û xelqên wê, ji derveyî rengê zer yê zuhabûnê çav tişteke ne didît. Lê ew jî wê her roja mizgîniya şînbûnê jêre bihatiban. Ew roj jî, ew şînbûn jî wê hatina insanekî bê emsal bûya. Wê Rêber APO bûya. Rêber APO weke rojekê li Kurdistanê hiltê û bi xwe re tîrêjên xweyî diwar belav dike. Ew tîrêj jî Kemal, Heqî, Xeyrî, Elî, Akîf, Mezlûm, Sara û Egîd in. Di demeke ku herî zêde gelê Kurd bi polîtîkayên qirkirinê û îmhayê re rû bi rû bû, lutkeya vê polîtîkayê jî li Bakurê Kurdistanê dihat jiyîn. Dewleta Tirk ya ku xwe li ser komkujî û bişaftina gelan ava kiribû, li hemberî her cure serî rakirinekî îşkence û êrîşên pir hovane pêk dianî. Bi vê yekê re dixwestin gelan bitepisînin û li hember van êrîşan ti kes serî raneke. Bi taybet serhildanên ku li Kurdistanê derketibûn di şexsê Seyîd Riza û Şêx Saîd de bi sêdare kirin, komkujî û êrîşên herî hovane re rû bi rû hatin. Di bin gotina 'Kurdistan xeyalî li vir meftûn e' dewleta Tirk bi êrîşên xwe yê dermirovî re derketibû rê. Rêber APO dema dest bi vê rêwîtiya zehmet û dirêj kir, eger gotin di cih de be, bi hemû şaneyên xwe kêlî bi kêlî di ferqa rastiya

Kurd û Kurdistanê de bû. Kurdîyatiya ku ji bo Rêber APO bibû cihê meraqê, Rêbertî ber bi lêgerîna heqîqet û xwe zanînê ve biribû. Ev lêgerîn bi nasîna sosyalîzmê re rastiya Kurdistanê mêtîngehkirî ya ku hîştibû Rêber APO li ser hişê xwe ve biçe, li ser bingeha sosyalîzmê rastiya Kurdistanê girt dest û tekoşîna wê pêşxist. Rêheval û têkoşerên herî bijarte yê ku di ferqa vê rastiye de bûn li derdora Rêber APO kom bûn û pê re dest bi vê tekoşînê kirin. Fikrê yekîtiyê û biratiya gelan ya Rêber APO dihişt ku di rêhevalan de tekoşîna ku wê teqez serkeftinê bi xwe re bîne dabû ava kirin. Ev bawerî di gotina Şehîd Kemal Pîr ya ku dibêje "Min di vê tevgerê de serkeftin dît" de bi awayekî vekirî tê dîtin. Rêhevalên pir hêja ku bi dilsozî û baweriyekî mezin ji aliyê manewî û fikrî ve bi Rêber APO ve girêdayî bûn, li ser bingeha bîrdozî, rêxistinî û ji bo destpê kirina çalakiyên leşkerî ji her hêlê ve xwe amade kiribûn û di nava bername û pilansaziyên pir cidî de bûn. Ev girêdan, sekin û xebat wê ji bo têkoşinekî pir egîdane û lêhengane ya ku cîhanê bilerizîne bibe bingehe û çavkaniyekî ku ti car namiçiqe û mirovahyê ji gelek rojên tarî rizgar bike. Koma ku li dora Rêber APO kom bibû, bi şhadeta rêheval Heqî Karer ku bi eslê xwe Tirke, xwe gihandbûn partîbûyînê. Ev meşa maratona ya ku li Kurdistanê belav bibû xwe gihandibû rêxistinbûna gel ya bi heybet. Dijminê mêtînger ji bo careke din

Wekî ciwan û jinên ciwan pêwîste herî zêde em ji jiyana rêheval Kemal Pîr, Xeyrî Dûrmûş, Sakîne Cansiz, Akîf Yilmaz, Alî Çîçek, Mahsûm Korkmaz fêr bikin û li gorî vê tevlibûna xwe raber bikin

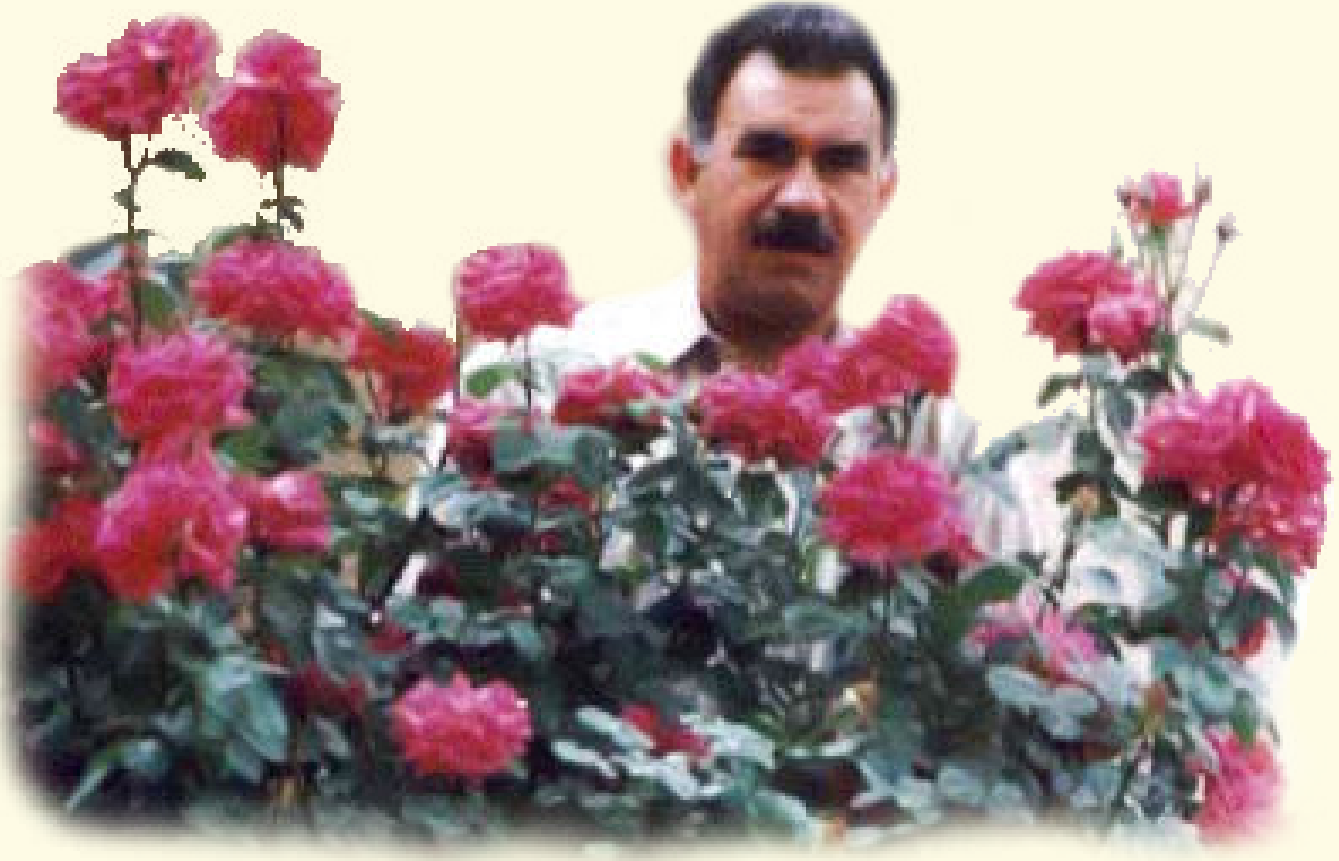
li pêşiya şopdarên Şêx Saîd û Seyîd Rizayan bigre berê xwe dabû rêbazên girtin, îşkence û tasfiye kirinê. Bi darbeya 12 Îlonê, xwest dawî li vê têkoşîna bi heybet bîne. Lê dijminê hov rû bi rû yê afrînerên berxwedanê hat. Ev berxwedaniya ku roman jî têra vegotina wan nake, bajarê Amedê yê bi heybet şahîdî ji berxwedaneke layiqî xwe re kir. Rêheval Mazlûm ku bû çîrûskek di nav tarîtiya zindana Amedê de û ne tenê Amed, giştî Kurdistan pê ronî kir û mîna Kawayê hemdem ne tenê Kurdistan, giştî cîhan ronî kir. Rêheval Kemal Pîr ku mîna xencerekî li dilê faşîzmê ket û heta roja me ya îro faşîzm nekarî xwe xelas bike. Bi vê baweriya ku bêyî azadiya gelê Kurd, Tirkiyekî azad ne pêkan e. Mîna milîtanekî pir alî, kûr, bandorker û çalakvan ku gelek rêhevalên mîna Elî Çîçek û Riza Altûnan beşdarî têkoşînê kiribûn, bi vî rengî bi dehan Kemalên mîna xwe afirandin. Rêheval Kemal Pîr di bin îşkenceya herî giran, rûxmî ku çavê xwe ji dest dide, lê di vê zanebûnê de ye têkoşîna ku ji bo gelan dide, canê xwe jî ji bo vê bide, kême. Bi vê hişmendî û zanebûnê, dibe afrînerê jiyana nû. Zindana Amedê û Berxwedana

14'ê tîrmehê ku nabin dawiyek, dibin destpêkeke nû û bersiva herî mezin, ne tenê bi canê xwe bi hişmendî, bawerî û îradeyê ve dibersivîn in. Gotina rêheval Xeyrî ya ku beriya şehîd bibe dibêje "Li ser gora min binivisînin, Ez deyndarê gelê xwe me." vê rastiya bi heybet ya 'Berxwedan dibe serkeftinê, teslîmiyet dibe mirinê.' bersiva herî rast didin êrîşên dijmin. Têkoşîna partîbûyînê ku gîhiştibû asteke giring, ji bo tolhildan û mezinkirina xeta berxwedaniya 14'ê Tîrmehê, ji bo şikandina dîwarên qirkirinê û avakirina nasnameyekî azad her wiha ji bo domandin û serxistina armancên azadiya gelê Kurd û Tirk yê ku ji bo wan berdêlên mezin hatibûn dayîn, ji bo wê bersiva herî rast biryara dîrokî bû ku bi pêşengtiya rêheval Egîd ve destpêkirina têkoşîna çekdarî an go pêngava 15'ê Tebaxê çêdibe. Li cihekî mîna komara Tirkiyê ku bi zimanê xwe axaftin û çanda xwe jiyana kirin dibe sedema îşkence, zindanî û îdaman, tekane çare ew bû ku hemû jiyana xwe di berdêla îsbat kirina hebûna Kurdan de têbikoşî. Ancax bi îsbat kirina hebûnê rizgarbûyînê wê jî dihat payîn. Yek ji van rêbazên têkoşînê jî têkoşîna çekdarî bû.

Li hemberê politîkayên îmhî, înkâr û asîmîlasyonê encex bi rihekî mîna 14'ê Tîrmehê û 15'ê Tebaxê ku bi pêşengtiya Rêber APO re di rûpelên dîrokê de vejîya re dikare bibe bersiva herî rast û radîkal. Her wiha ji bo mezinkirin û xwedî derketina li têkoşîna Rêber APO ya ku bawerî û hevî di nava gel de dabû qezenç kirin, gelê Kurd bi zarokên xwe yê herî bijarte re, tevlibûna xwe ya nava şoreşa APO'yî dane diyar kirin. Bi hezaran, li ser rêya berxwedana Mezlûman û têkoşîna Egîdan bûn parçeyekî vê destanê û heta roja me ya îro ku ev têkoşîna herî lehengane û egîdane, li Herêmên Parastina Medyayê, di şexse rêhevalên ku di tûnele şer de li berxwe didin û dibin bersiv ji demê re, tê jiyîn. Bêguman di lûtkeya têkoşîna hebûn îspatkirin derbas kir. Ji bo demokratîk kirina Rojhilata Navîn û ji gelên bindest û azadîxwaz ya cîhanê re bûyîna alternatîf, ber bi paradîgmaya netewa demokratîk bi saya tekoşîna 52 salan ya ku bi pêşengtiya Rêber APO û xeta APO'yî ya ku Kemal, Mazlûman, Elîyan, Sarayan, Xeyrîyan afirandin û dan jiyankirin. Rêber APO ji bo xwedî derketina dîroka mirovahiyê di şexsê şehîdên têkoşîna azadiyê de ji bo bîranîn û xeyalên azadiyê pêkanîn de di asta paradîgma de têkoşînekî ku ji bo giştî cîhanê bibe alternatîf pêşxist. Di vê wateyê de Banga Aşitî û Civaka Demokratîk rast xwedî derketin û tevlibûyîn, ji bo me jinên ciwan dibe parçeyekî vê têkoşîna mirovahiyê. Ji bo zanîn û femkirina vê tekoşîna ku bi tîpên zêrîn hatiye nivîsandin tenê ji dûrve mêzekirin an go pasîf tevlibûyîn me nagihîne rastiya vê têkoşîna binirx. Ji bo vê yekê rihê pêvajoyê fêmkirin, perspektîfên nû yên Rêbertiyê baş fêmkirin e. Wekî ciwan û jinên ciwan pêwîste herî zêde em ji jiyana rêheval Kemal Pîr, Xeyrî Dûrmûş, Sakîne Cansiz, Akîf Yilmaz, Alî Çiçek, Mahsûm Korkmaz fêm bikin û li gorî vê tevlibûna xwe raber bikin. Pêwîste bi rihê wan rêhevalan yê gelperwer ku 24 seatên xwe didin civakê, jîyan bikin û bidin jiyîn.

*Bi hezaran, li ser rêya
berxwedana Mezlûman
û têkoşîna Egîdan bûn
parçeyekî vê destanê û
heta roja me ya îro ku ev
têkoşîna herî lehengane
û egîdane, li Herêmên
Parastina Medyayê, di
şexse rêhevalên ku di
tûnele şer de li berxwe
didin û dibin bersiv
ji demê re, tê jiyîn.*

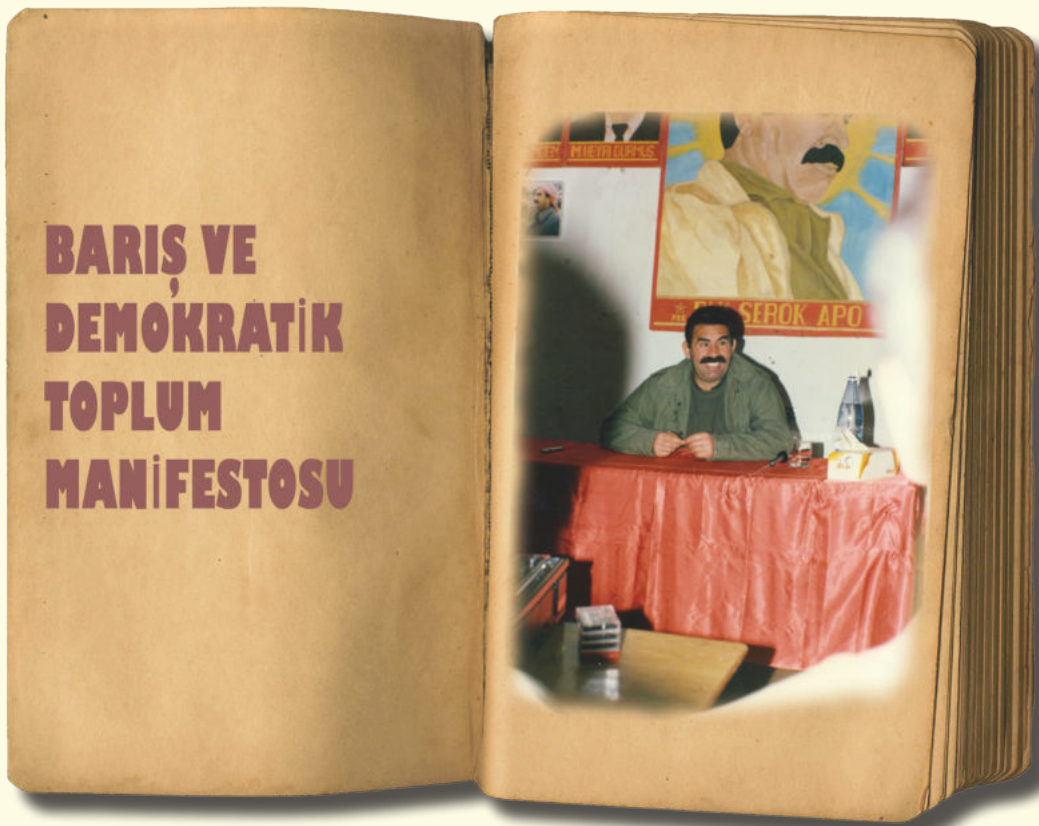
YEDİ YADA YENİ BİR BAŞLANGIÇ

Efsaneler Promete'nin tanrılardan ateşi çaldığını, bundan dolayı cezalandırılarak kayalıklara çivilendiğini ve ciğerlerinin kartallara yedirildiğini söyler. Ateş ile sembolize edilen, aydınlık ve bilgidir. İnsanı aydınlatanın bilgi olması, bu efsanede ateş sembolüne dönüşmüştür. Yoksa Manifesto prometheusun ateşi mi? Bu aydınlığı gördükten, yani Serxwebun gazetesinde yayınlanan Barış ve Demokratik Toplum Manifestosu'ndan sonra hepimiz 7 maddenin derinliklerinde, bilmezliklerimiz ile yüzleştik. Bizlerin bakış açısı ile Önder APO'nun bakış açısının nasıl bir minvalde olduğunu çok net bir şekilde bir kez daha gördük. Eminim şimdi vicdan ve akıl sahibi herkes manifestonun bizlere yüklediği anlamı kavramaya ve karanlıklarını aydınlık ile buluşturmaya çalışıyor. Kimimiz teorik araştırmalar yapmaya koyulmuşuz, kimimiz uzay bilimi ve biyolojiden tutalım fizik bölümlerine merak salmışız, kimimiz tarihteki

komunal toplulukları incelemeye ve kendi köylerimiz ve aşiretimiz ile bağını oluşturmaya başlamışız, kimimiz ise Önder APO'nun önceki savunmalarına ve değerlendirmelerine bir daha dönüp söylenenler arasındaki benzerlikleri arar olmuşuz. Asıl çarpıcı anlam ise; 'komün olmak özgür olmaktır' oldu. Komün olmak insan olmaktır. Bu gerçekliği önceden de Önder APO bir çok savunmasında ve çözümlemelerinde dile getirmişti, fakat 10 yıllık ağır tecridin ve işkence sisteminin ardından belirlediği 'komün aklı ile hareket etmek ve yaşamak' eminim ki birçoğumuz için yeni bir bakış açısı yarattı. 23 sayfalık bir manifesto nasılda tüm bilmelerimizi aslında yeni bir başlangıca dönüştürdü; bir çoğumuz Önder APO'nun bu dönüştürücü gücü ve anlam bütünlüğü karşısında hayranlık ve büyük bir bağlılık içerisindeyiz. Tanrı parçacığının(Higs) biz Kürt gerçekliği ve Kadın özgürlük sorunu ile bağlantısı

nasılda çarpıcı öyle değil mi? Ya da ilk avcı erkeğin kapitalist modernitenin özünde yer aldığı gerçeği, yahut hidrojenin, vücut hücrelerimizin oluşumunun toplumsal komünalleşme ile olan bütünlüğü. Herkes kendi bilmeleri ile bir tanımlama yüklemeye çalışıyor manifestoya, 27 yıl sonra bizlerle buluşan bu 7 madde de kendi özgürlük anlamını bulmaya çalışıyor. Manifestoyu her okuduğumuzda tekrar ve tekrar farkediyoruz ki; insan gerçekten farklı ve her dönem ele alınıp bilinmesi gereken bir gerçeklik. Biyolojik, dünyevi

anlamdır. Yedi sayısı ile ilgili sembolizmin kökeninde, eskiden yedi gezegen olduğuna inanılması vardır. Dünyanın sabit olduğuna, diğer bütün gezegenlerin, Merkür, Venüs, Mars, Jüpiter, Satürn, Ay ve Güneş'in onun etrafında döndüğüne inanılmaktaydı. Eskiden her gezegenin bir gök katında olduğu düşünüldüğünden "Göğün yedi katı" deyişi o günlerden kalmadır. Aynı şekilde "yu-karıda olan aşağıda olanla aynı olduğu için yerin de "yedi katı" vardı. Eskiden her gezegene bir kutsal gün atfedildiği için bir haftada yedi gün vardır. Haftanın

ve bazende matematiksel bir varlık. Fakat en fazlada mitolojik, manevi ve hayali bir varlık. Bu yönü ile manifestoya bakacak olursak; tarihten de biliyoruz ki; her toplumun, inancın kurtarıcı olarak bildikleri varlık tarafından, belli dönemlerinde yol gösterici olabilmesi için kutsallık atfedilen kitapları, yazıları ve birdenbire ortaya çıkan şekilleri ve çizimleri olmuştur. Bu inanışların çoğunda yedi rakamının belirgin bir yeri vardır. Yedi şanslı, yedi iyi ve güzele giden

günlerinden pazartesi Ay, salı Mars, çar-şamba Merkür, perşembe Jüpiter, cuma Venüs, cumartesi Satürn, pazar ise Güneş ile alakalıdır. Mitra inancında yedi yıldız vardır, Yedi basamaklı kapı vardır, ya da en bilindik bir durumda 'dünyada yedi günde yaratılmamış mıdır?' Tanrı ışığı "gündüz", karanlığı "gece" olarak adlandırdı. Birinci gün bitti. İkinci gün gök yaratıldı. Böylece "su, sudan" ayrılmış oldu. O ise önce yeri yarattı, sonra üstüne göğü gerdi. Tanrı üçüncü gün boyunca yeryüzünü düzenledi.

*Herkes kendi bilmeleri ile bir tanımlama yüklemeye
çalışıyor manifestoya, 27 yıl sonra bizlerle buluşan bu 7
madde de kendi özgürlük anlamını bulmaya çalışıyor.*

*Manifestoyu her okuduğumuzda tekrar ve tekrar
farkediyoruz ki; insan gerçekten farklı ve her dönem ele
alınıp bilinmesi gereken bir gerçeklik*

Önce suyu bir araya topladı, denizler oluştu. Arkasından kuru kalan kesime yer dedi. Yeri türlü bitki ve ağaçlarla donattı. Bunlar meyveler veriyordu. Dördüncü gün boyunca; gece ve gündüzün oluşmasına, günlere, mevsimlere ve yıllara yol açacak olan ayı ve güneşi yarattı. Sonra yıldızları yaratarak gökyüzüne yerleştirdi. Bunlar geceler boyu ışıyacaktı. Beşinci gün boyunca suda yaşayan yaratıklar, kanatlı hayvanlar yaratıldı. Tanrı, altıncı gün boyunca tüm hayvan türlerini, vahşi hayvanları, çiftlik hayvanlarını ve sürüngenleri yarattı. Sonra sı-ra insana gelmişti. Tanrı insanları kendi suretinden, yarattı.

*Peki bizler 7 maddeden oluşan
ve yıllardır beklenen kendi
manifestomuza, yurtseverlik
inancımıza nasıl bir anlam
yükleyeceğiz?*

Yedinci gün ise istirahat edi-lecekti.' Bu hikayenin bir benzerini 7'nin önemini yunan mitolojisindeki yedi iyilik kapısı, yedi delikanlı ve yedi kuraldan da görebiliriz. Ya da eski Aryen inancında dünyanın 7 kişver den yani iklimden oluştuğuna inanılmaktaydı. Buda'nında insanlığın özüne erme süresi 7 haftadır, kutsal incir ağacının altında 7 hafta kalmıştır. Ayrıca

doğru bir insan olmaya ermek için Budizmin 7 kuralı ya da öğretisi vardır. Ve tabi 7'nin anlam bulduğu bir yaşam tarzıda tasavuftaki vahded-i vücuttur. Vahdeti vucud da da kamillige ermek için 7 mertebe yani 7 edep kuralı ve esası vardır. Örneklerden de görüyoruz ki 7 'ye çok yüklenilmiş. Daha saksak yüzlerce örnek 7'nin anlamı ve farkındalığı için verebiliriz. Peki bizler 7 maddeden oluşan ve yıllardır beklenen kendi manifestomuza, yurtseverlik inancımıza nasıl bir anlam yükleyeceğiz? Buyedi maddenin anlamının derinliği bizleri nasıl bir mertebeye erdirecek? Bizim 7 maddemizin bize yüklediği görevler neler? Şüphesiz sadece okunarak ve tekrarlanarak bizleri bir yere ulaştırmayacağı bir gerçekliktir. Ya da güzel kelimeler ile kutsallık atfedip en baş köşeye yerleştirmemiz de bir anlam ifade etmez. Bizim 7'miz bize diyor ki: Komünal akıl ile kadın öncülüğünde ahlaki ve politik toplumu örgütleyelim, toplumsal sorunları ve krizleri çözmek için var gücümüz ile çalışalım. Özgürlük bilincini her mahalleye ve eve akıtalım. Bu görevleri yerine getirmek için ne bir mesih beklemeye ne de gelişmeleri takip edip durum değerlendirmesi yapmaya gerek yoktur. İnsan olmak, komün olmanın amacıdır. Ya da komün olmanın amacı insan olmaktır. Yani 7'den 70'e komünleşelim manifestomuzu geciktirmeden yaşamsallaştıralım. Yedi ile yeni bir başlangıç ancak böyle mümkün olabilir.

HAYATI SAVUNMAK GEREKİR

Ünlü bir düşünür, "Eğer ölümün ruhunu gerçekten kavrayabilmek istiyorsanız, kalbinizi tam anlamıyla hayatın gövdesine açın" diyor. 'Kalbini hayatın gövdesine açmak' demek, hayatı kendi kalbine sığdırmaya çalışmak demektir. Hayatla bu tarz ilişkinin bir aşk ilişkisi olduğunu belirtmek yanlış olmasa gerekir. Her gerçek aşkın özü aşkla bağlı olunana 'hizmet etmek' olduğuna göre, hayatla kurulan ölümsüz sevdâ bağı onu güzelleştirme ve aynı anlama gelmek üzere çirkinliklerden arındırma eylemine yöneltmek durumundadır. Bu eylem temelinde içi özgürlükle doldurulduğu ve böylece özgürlük hayatın özü haline getirildiği zaman, tam da o zaman hayat çirkinliklerden arındırılmış olur. Sarsılmaz bir umut ve inançla bu tür bir eyleme girişmeden hayata yapılmış aşk ilanının hiçbir değeri yoktur. "Aşkın yüzü daima özgürlüğün

zafer kazanan savaşına dönüktür." Kuşkusuz aşk öncelikle bir keşif eylemidir; aşk eylemine konu olanın öznelliğini tanımak, onun anlam bütünlüğüne en yüksek saygıyı göstermek, bu temelde kendisini derinliğine kavramaya çalışmaktır. Ayrılık, çoğunlukla ayrı kaldığımız varlığı tanımamanın ürünüdür. Yüksek bir ilgiyle başlayan bu tanıma çabası aşkın da başlangıcıdır. Yeni bir özelliğini keşfetmemizi sağlayan her başarılı adım, aramızdaki ayrılıkları ortadan kaldırıp bizi sevdiğimizle biraz daha birleştirir. Öyleyse aşk kesintisiz sürdürülmesi gereken zorlu bir keşif yürüyüşüdür; hedefi ise 'sevilen'le bir olmak, gerektiğinde onun içinde erimek, eriyerek kendini bir üst düzeyde bu birlikte yeniden var etmektir. Şöyle de söylenebilir: Aşkeri şilmesi oldukça zor bir hedefe kenetlenmiş tek yanlı bir yürüyüş gibi görünse de, yaratıcı bir eylem

olarak etkisi iki yönlüdür. Hedefe doğru ilerleyen, farkında olmasa da, gerçekte kendi insani özüne doğru yürümektedir. O aştığı her bir engelde kendi özünü gerçekleştirir. Yürüyüşün doğrultusunu tayin edenle birlik olmak, eyleme son noktayı koymak anlamına gelmese de, bir bakıma kendisi olmayı başarmakla özdeşir. Ayrılık halinin son bulmasıyla özdeş olan kendisi olmak, bunun çok daha ötesine geçip birlik olmak istenileni de kendisi yapmıştır. Yürüyüşün görkemi ve eşsiz güzelliği buradadır. Sevdiğimiz bizi biz yapar; biz sevgimizle sevdiğimizi kendisi kılarız. Sevilenin eşsiz varlığına en yüksek düzeyde saygı böyle pratikleşir; aşk bu biçimde saygınlık kazanır. Birlik bu temelde zengin iki ayrı dünyanın birliği halini alır. Özcesi aşk özsel olarak var etmek ve var ederek var olmaktır. Bu anlamdadır ki, "Aşk en yaman savaştıran gerçeğimizdir." Peki, hayatın bu soylu gerçekleşmesinde ölümü nereye koymalıyız? Hayata bu denli tutkuyla yaklaşan, eksikliğin bilincinde olarak kendini tamamlamanın hayatın gerçekközüyle buluşmaktan geçtiğini bilen ve bunun coşkulu eylemi içinde olan kadınlar ve erkekler için ölüm ne anlama gelir? Ölümden korkmak ne kadar doğrudur? Hayatın asla paha biçilmez değerini biyolojik bir varlık olarak insanın canlılık

durumunun devamlılığıyla ölçenler için en değerli hayat, en uzun süreye yayılmış hayattır. Canlılık hali son bulduğunda, onlar için gidilecek yer mezar çukurluğudur. Bu nedenle yaşları ilerlediğinde, birçok insan üzüntüyle bir ayağının çukurda olduğunu söyler. Bu da bize egemenler dünyasında hayatın değerinin 'çukura girmeme'ye indirildiğini anlatır. Hayatın anlamını yitirmesi denilen şey de herhalde bu olsa gerekir. İnsanlardaki ölüm korkusunun kaynağı belki de hayatın bu anlam yitiminde gizlidir. Hayat bilinemeyince doğal olarak ölüm de bilinemez ve insan için bilinmez olan şeyler daima korku üretir. Korku özellikle bu tür insanlarda korktuğunu tanıma arzusuna ket vurur. Hayat ırmağının delicesine akışından bihaber olanlar ölümden yalnızca korkarlar ve korktuklarını anlamaya yanaşmazlar. Gencecik yaşta aramızdan ayrılan 'ana toprakların gelini' kızlarımız ve onların erkek mücadele arkadaşları için, hayat kadar ölüm de ortalama insanın algıladığından çok daha farklı bir anlam taşır. Her şeyden önce onlar için en değerli hayat, rakamların dilini dışlayan bir hayattır. Onların birbirleri için diledikleri uzun bir ömür değil, anlam yüklenmiş ve özgürlüğü fethetmiş bir hayattır. Onlar için hayatın değeri, bağrına sığdırdığı büyük

Bir Zin ve Mem düşer, yerini binlerce yeni Zin ve Mem'e bırakır. On birler on binleşerek aşkyolunun kutsal yolculuğuna, ana toprakların kalbine doğru yürüyüşlerine devam ederler.

anlam ve duygu gücüyle ölçülür. Sırları çözülmüşse, o zaman hayatın tanınması da başarılmıştır ve anlam gücüne ulaşmak da zaten budur. Bu bir an kadar kısa bir zaman dilimine sığdırılan bir hayat bile olsa kesinlikle dopdolu yaşanmıştır ve en değerlisidir. Ölüm onlar için hayatın sırlarını çözmeleri karşılığında ödenmesi gerekli ve sevinçle ödedikleri bir bedeldir. Bunun içindir ki, onlar, “Biz hayatı uğrunda ölecek kadar çok seviyoruz” derler. Roza, Delila, Avesta, Rohat ve ötekiler, toplam on bir hayat dolu genç kız ve delikanlı, on bir dağ parçası yoldaşımız, can almayı meslek edinmiş güçler tarafından alçakça katledildi. Onlar ölümsüz aşk yolunun işçileriydi ve ortak sevdaları olan ana toprakların kalbine doğru yol alıyorlardı. Bu, ortaçağda örneklerini gördüğümüz, bugünün uçaklarla gerçekleşen yolculuklarına benzemeyen ve ıssız çölleri aşmayı zorunlu kılan bir müminin hac yolculuğu kadar kutsal bir yürüyüştü. Anlamli mesel de işte bu dönemi anlatır: Topal karıncaya nereye gittiğini sormuşlar, o da hac yolunda olduğunu belirtmiş. “Bu topal ayakla mı? Sen hacci çok zor görürsün” alaycı tepkisiyle karşılaşan karınca, “Belki

hac yerine ulaşamam. Ancak bu kutsal yolda ölmek de değerlidir” diye karşılık vermiş. Özgürlük tohumları biçiminde ana toprakların bağrına gömülen on bir nadide dağ çiçeği de bu soylu yolculuğu tamamlayamadan can verdiler. Ne var ki onlar hangi yolun yolcusu olduklarının farkındaydı ve bunu yeterli görüyorlardı. Yol ve yolcu ilişkisinde belirleyici olan yoldur. Önemli olan ışık tutup yürünecek yolu netleştirmektir. En ürkütücü durum doğru yoldan habersiz yaşamaktır. Kutsal her yolun kritik her noktasını bir Deli Dumrul çetesitutabilir; sevgiliyegiden yolda hemen her zaman ölüm kokan bir fesatçı Beko vardır. Bunlar bazı yolculukların yarım kalmasına neden olabilirler. Ancak yolu ortadan kaldıramazlar. İsteseler de buna güçleri yetmez. Bir Zin ve Mem düşer, yerini binlerce yeni Zin ve Mem'e bırakır. On birler on binleşerek aşk yolunun kutsal yolculuğuna, ana toprakların kalbine doğru yürüyüşlerine devam ederler. Doğal olan budur. Çünkü aslanan ölüm değil hayattır; hayat ölümün değil, ölüm hayatın bir gerçeğidir. On birler hayatın kendisidir. Hayatı savunmak gerekir.

BİZ NARKİSOS DEĞİLİZ,

ANALARIMIZIN KIZLARIYIZ

Kendi tarihini yazamayanlar, başkalarının kendileri için yazdıklarına mahkum olurlar. Her egemen erkeğin yaşamasa da yazdığı bir tarihi var. Yani bizlere, yaşanmış olaylar olarak bellettikleri tarih, aslında yaşanan değil, egemen erkeğin kaleminden dökülen süslü birer kahramanlık hikayesinden ibaret. Bu nedenle tarihini doğru okumamanın acısını en çok yaşayan, en çok tarihsiz bırakılan, kendisine atfedilen tarihi ise baştan aşağı bir çarpıtma olan biz kadınlarız. Oysa tarihi doğru okumak, kendini tanımadır. Neyin bize ait olduğunu, neyin ise yakıştırmaya olduğunu anlamaktır. İnsanlar, karşı olduklarına benzeşmez, onlara karşı savaşır ve mücadele ederler. Bu nedenle genç kadınlar olarak işe "Bu özellik bana ait değil aksine; gözlerinin içine baka baka kendisine karşı durduğum ve mücadele verdiğim erkek egemen sistemin bir özelliğidir" diye başlamak gerekiyor. Bunun bilincinde olmak, genç kadınlar olarak içine düşürüldüğümüz kara delikten daha erken kurtarabilir bizi. Tarih, birçok hakikat arayışçısının ve hareketin, karşıtlarına benzeşmesi gibi bir tehlikeyi hep yanı başlarında taşımalarından çıkarılması gereken derslerle dolu. Hal böyle olunca, karşı durduğumuzu daha fazla tanımayı, neyin erkek aklını, neyin kadınları ve toplumu temsil ettiğini tez elden saflığa kavuşturmamız gerekiyor. İşte bu, biz genç kadınların en büyük öz savunma mekanizması oluyor. Önder APO, hakikate giden yolda sadece bir yöntemi esas almaz, hatta bir tek yöntemle hakikate

ulaşılamayacağını ifade eder ve hakikate ulaşmada bir yöntem olan mitolojiye ilişkin şu değerlendirmeyi yapar; "İnsan topluluklarını kavramada temel bir yöntem olarak mitoloji vazgeçilmez önemdedir. İnsan zihnini ütopyasız, mitolojisiz bırakmak, bedeni susuz bırakmaya benzer. Mitolojik anlatım gerçeğin çok gizlenmiş ifadesidir. Mitolojilerde mutlaka bir hakikat gizlidir". Bu minvalde mitolojilere dayanarak günümüzde de sıkça kullandığımız ve maalesef genelde kadına atfedilen bir kavramdan bahsetmek istiyorum. "Narsis"; kendisini beğenen, kendine sevdalı, kendine aşık...Tabi, bu kavramın mitolojilere kadar dayanan köklü bir tarihinin olduğunu söylemeden geçmek olmaz.

Bu nedenle, Yunan mitolojisinde bir kahraman olan Narkison'un trajik hikayesine kulak vermek lazım. Rivayete göre Narkisos, güzelliğiyle kadınların

aklını başından alan bir gençmiş. Birçok kadın Narkisos'un etrafında dönse de kibirli Narkisos kimseyi beğenmez, sadece kendisiyle ilgilenirmiş. Hatta saatlerce ayna başında oturup kendini izlediği, günlerini kendisiyle meşgul olarak geçirdiği de anlatılan hikayeler arasındadır. Bir gün çok güzel bir peri kızı olan Ekho, ormanda Narkissos'u görür ve ilk görüşte aşık olur. Ancak büyük aşkına Narkisos'un küçümseyen bakışlarından başka karşılık bulamayan Ekho, günden güne erir ve sonunda bu aşkın derdinden de ölür. Ekho'nun kemikleri kayalara, sesi de kayalardaki yankılara dönüşür. Ekho ölmeden önce "umarım öyle birine aşık olursun ki sana hiç yüz vermez ve bu aşkla sararıp solarsın "diye de beddua eder Narkissosa. Rivayet o ya, bir gün göl başına giden avcı Narkisos, sudaki aksine aşık olur. O zamana kadar kimseyi sevmeyen Narkissos sonunda kendisini sevmiştir. Kendisine aşık olan Narkissos günlerce sudaki aksine bakıp durur. Gözünü sudaki aksinden alamaz, yerinden kalkamaz olur. Ne su içebilir ne de yemek yiyebilir. O da tıpkı Ekho gibi karşılıksız aşkın derdinden günden güne erimeye başlar ve sudaki aksini seyrederek ömrünü tüketir. Öldüğü yerde ise hepimizi kokusu

ve güzelliği ile mest eden Nergis çiçeği boy verir. Geçmişe ve hakikate ilişkin bilgiler içeren mitolojilerle biraz da bugünü değerlendirmek gerekiyor. Kendini beğenmek, gelişimimiz önündeki en büyük engellerden biri olarak karşımızda duruyor. Kendini beğenmek, yani tamamlandığını sanmak. Peki, tamamlandığını düşünen kadın nasıl yeni arayışlara girebilir? Ya da yeni arayışlara girme çabasını, ihtiyacını ne kadar kendinde görür, hisseder, ister? Önderlik" Kadında taşınan enerji hem daha fazladır hem de bu enerjinin niteliği farklıdır. Toplumsal doğada erkek enerjisi iktidar aygıtlarına dönüştüğünde maddi formlar, biçimler halini alır. Kadında ise enerji ağırlıklı olarak form haline, biçimselliğe gelmez. Enerjisi akışkan halini korur. Dondurulmamış kadındaki güzellik, şiirsellik, tını kabiliyeti ağır basan bu enerji haliyle yakından bağlantılıdır." diyor. Yani, kadında akışkan halde olan enerji hep arayışta olan enerjidir. Durmak bilmez, form almaya, kafese kapatılmaya karşı hep harekette, hep arayıştadır. Tabi buradan kadındaki enerjinin başına buyruk olduğu sonucu çıkarılmamalı. Hegemonlar tarafından kendisine biçilen deli elbisesini kabul etmemek, dogmatizme karşı esnek ve kıvrak bir zekaya sahip olmaktır asıl olan. Yani kadın, yaşamının rotasına arayışı koyarak hep yolda olandır. Kendimize sormamız gereken önemli bir soru,'Neden bizi kendimize sevdalı hale getiriyorlar, yakmamız gereken kişiliklerimiz orta yerde dururken, neden aynalara ille de büyülenerek bakmamızı istiyorlar.' Çünkü kendisini beğenen kadının aramayacağını, keşfetmeyeceğini biliyorlar. Bu yüzden keşiflerimizin, gelişimimizin önüne Narkisos'un aynasını kalın surlar gibi örüyorlar. Fakat bu çarpıtılan hakikatlerin karşısında direnerek bugünlere kadar gelebilen bir Tanrıça Kültürü var. Bize unutturmaya çalıştıkları en büyük hakikat Tanrıça

*Kadın, Tanrıça
İnanna'nın elinden
alınan değerleri
yeniden kazanmak
istiyorsa,
bunun vazgeçilmez
aracı demokratik
komündür*

İnanna'nın kızları, Ninhursag'ın torunları olduğumuz. Ananın yaratımları anlamına gelen, sanatı, kültürü, bunların kurumlarını ve dili ifade eden ME'leri Zagros ve Toroslardan alarak insanlığa mal eden Tanrıça İnanna'nın kızlarıyız biz. Değer yaratmakla kalmayıp, yarattığı değerlere göz koyanlara karşı yerin yedi kat altına girmek ya da sevdiğinden vazgeçmek gerekse de, her türlü kavgayı göze alan, erkekleri karşısında tiril tiril titreten Tanrıça İnanna'nın kızlarıyız. Derler ki, kızlar analarına çekerler. Öyleyse İnanna'nın, Tanrıça Kültürünün söylediklerine kulak verelim. Önder APO 'kadın eşittir komünalliktir. Kadın, Tanrıça İnanna'nın elinden alınan değerleri yeniden kazanmak istiyorsa, bunun vazgeçilmez aracı demokratik komündür.' dedi. Toplumsallık dışında bir yaşamın mümkün olmadığını görerek, toplumsallığın hücreleri olan komünleri geliştirelim, üretelim, büyütelim, örgütleyelim. Hakikatimizin ayna karşısında kendisine methiyeler dizen Narkisos'da değil, toplumsallık için savaşan, her güne yeni buluş ve yaratımlarla katılan Tanrıça İnanna'da gizlendiğini görelim. Hakikati arayan dervişlerin, ancak kendilerini aştıkları zaman aynalara baktıkları söylenir. Çünkü onlar bilirler ki artık aynada gördükleri kendileri değildir sadece. Onlar, aynada yıllarca aradıkları

hakikati ve onları bu hakikate ulaştıran yol arkadaşlarını görürler. Bizler aynalara bakma zamanımız geldiğinde, aşık olacaksak o surete değil, suretin içindekine aşık olmalıyız. O suretin aynada görünmesi için bu zorlu yolda yanımızda olanları, dikenli yolları bizim için temizleyenleri görebilmeliyiz. Bizi biz yapanları, bize anlamlı bir yaşamın kapısını aralayanları, aynalara bakacak kıvama gelmemizi sağlayan yoldaşlarımızı, analarımızı, Tanrıçaları görebilmeliyiz. Aynalara, gerçekten hakikati görebilme cesaretini kazandığımızda bakmalıyız. Yoksa sahteliklerle kendimizi kandırmaktan daha kolay bir şey yoktur şu dünyada. Ama gerçeği görmek cesaret ister, gerektiğinde uğruna baş vermeyi ister. Tarih böyle olunca iki şeyi doğru anlamak gerektiği sonucuna varıyor insan. Birincisi, kendine sevdalanmanın biz kadınların bir karakteri olamayacağı. İkincisi ise, kapitalist modernitenin biz kadınlara yakıştırdığı bütün kavramlara kuşkuyla bakmak. O zaman bizi geriye çeken bu özelliklerden temizlenebilir ve asıl kültürümüz olan Tanrıça Kültürüyle buluşabilir ve anamızın kızı olabiliriz.

HİM VEJÎN, HİM JİYAN

Çiya, cihê ku tu dibî dîrokna, filozof, şivan yan jî şervan. Lê di serî de di wan waran de, tu dibî “Tu”. Û me xwe çiqas spart we, em ewqasî bûn “em” ey jinên ku buye heqîqet. Tê gotin sirên çiyayan hene..Sir, belkî di vir de be. Rastî, ewe ku tu xwe bi wê re bidî girêdan, barana wê li ser te bibare û tu bêhna gulên wê bigrî. Yê ku dilê xwe da çiya, ev sir fêm kir. Dide, jiyîn Demekî, ev e vejîn e. Li welatê ku “eşq” û xwe spartina bi azadiyê ve, wekî sûca herî mezin dihate dîtin, li welatê ku darek, taqedarek bû lê ti caran nebû daristan, li welatê ku tu lê yekane buyî û ti caran ne xwedan xûşk yan bira, gerdûn, xwe ji nû ve dît. Xwe ji nû ve îspat kir, afirand û vejîya. Û me daristan dîtin. Çiya, nebat û gulên wê dîtin. Lê “dîtin”, bû soza avdayina wan. Û me, soza av dayina wan da. Bi avê, bi xwînê belkî carna bi rondikan. Û li pey wê, sifreya azadiyê hat danîn. Û tu jî heyî, li ser vê sifrê. Tu çawa hatî, te şahidiya kê û çi kir, wê niha bê vegotin. Di vê vegotinê de, em behsa peyvan nakin. Wekî navê xwe, em behsa Jiyanê dikin. Ji wê zêdetir, behsa “VEJÎN” ê dikin. Vejîn Jiyan, bi navê xwe yê malê Hicran

Îcuz li welatê ku xwedawenda lê text daniye. Li Mezra Botan warê mirovahîyê û li hemberi Cudî ya ku Nuh ji bo mirovahîyê xelas bike keştiya xwe lê daniye, li Cizîrê di sala 2000 de ji dayik dibe. Ew dayikbuna wê, wê neşibiyaba tu dayikbuna zarokê din jiber di vê dayik bunê de hîn jibo Vejîn dayik bunek nû ya din jî hebu. Heval Vejîn Li Cizîra Botan weke ava Dicle herikbar û zelal û bi kîna li hember dagirkeriya welatê xwe mezin dibe. Ew li kêleka ava çemê Dicle weke kulîlka nîsanokên bîharê, mezin bû. Xwezayê, şahîdiya wê dikir, wê jî şahîdiya xwezayê. Mirovên çiyayê dibêjin Sira gerîlabûnê, di zarokatiyê de destpêdike. Pir giyanên şoreşa me ev sir fêm kirin, Heval Vejîn jî, wek 50 hezar rêhevalên xwe, di zarokatiya xwe de, di bin quntarên Cudî kete pey vê sirê. Vejîn li Cizîra Botan mezin dibe. Di vî zemanî de, bi çanda Botanê, bi dîtina çiyayên wê û bi taybetî bi ruhê wê yê serhildêr jiyan dike û mezin dibe. Weke Rêbertî dibêje “Gelê Botanê berxwedêre xwedî xisletin, egîdin” Heval Vejîn jî di rastiya cewhera Jinên Botanê de ev

Û di vê jîyanê de, Qulingan ji te re peyam şandin, Ji dayikan stran guhdar kirin, Hevîrê welatekî sitrandin, û te, ji nû ve welidandin.

rastî û wêrekibûn di xwede dihawand. Weke jinek ciwan ji ber nakokiyên rastiya bindestiya welat, dagirkerî û tine hesibandina jin a di jîyanê de timî di lêgerînekê de bû. Tevlîbûn û Lêgerîn hevdu bi mane û wate dikin. Dema Vejîn xaniyên rûxandî yên Cizîrê dîtin. Û dema ku Vejîn dumana çiyayê Cudî ku bi şewitandina Rêhevalê xweyê di bodrumê cîzîrê de dît û dema Vejîn bi destê dijmin agirberdana araziyan ku, cîhên ku gerîla tê de têkoşîn dike bi duman dît. Wê demê Vejîn, fêr kir ku çiqas xwe bispêre vê heqîqetê, ew ew qasî dibe "Vejîn". Li warê berxwedaniyê di malbateke welatparêz de xwedî nîrxên kurdewarî de mezin dibe. Di heman demê de pir ferdên ji malbata wê tevlî refên gerîla dibin, ev rastî jî bandoriyek pir mezin li ser ava dibe. Ji berve yekê naskirina welat û rastiya wê, naskirina Azadî û Rêberê wê, di jiyana Heval Vejîn de, di temeneke pir ciwan de destpêdike. Rastiya jiyana li Kurdistanê, û bi taybetî Qetlîama Cizîrê ku di sala 2015- 2016 an de pêk tê ve Heval Vejîn êdî dikeve ser pira di navbera xwe û rastiya. Bi pêşketina şerê rêveberiya xweser li Bakûrê Kurdistanê, bi sedan ciwan berê xwe didin nava refên şoreşê. Rêhevala me ya dilwêrek jî wek sedan jinên ciwan ên din yên xwedî bi vîjdan, neheqî, zordarî û qetlîamên ku pêk tên qebûl nake. Di vê dîroka tije bi berxwedan û berdêl lê hatiye dayîn de ew Şahîdiya bedena Cemîleya ku 13 roja di Beradê de dîmîne dike, û vê yekê tahamûl nake. Li gel vê dijî wan zordariyan berxwedana ku ji aliyê fedaiyan tevgera azadiyê û gelên welatparêz re jî dibîne. Ew rastiya evîndariya ku li Cizîra botan\

li dijî bekoyan di şexsê Mem û zînen hemdem de tê jîyan kirin bandoriyek mezin li ser Heval Vejîn dide ava kirin. Û ew yek dihele ku bi çavên xwe yê ciwan, rastiya welatê xwe zûtir fêr bike. Di sala 2016'an de, biryara xwe ya tevlîbûnê dide Ji ber hemû kiryarên ku Heval Vejîn şahidiya wan kirin, û jiber dîlgirtina Rêbertî dixwaze di dîrokeke bijarte tevlî bibe. Jiber tolhildana van zordariyan hemûyan bigre di meha sibatê de tevlî tevgera azadiyê dibe da ku bikaribe roja reş jibo mirovahî ronî bike ew jî dibe rêhevala heqîqetê û berê xwe dide refên azadiyê. Piştî ku tevlî dibe, yekser berê xwe dide çiyayên azad ên welatê xwe. Vejîna ciwan di her hevalekê de çirûska çavê Rêbertî dîgeriya, û bi hemû hênaseya xwe bîhna hevalan dikişande nava dilê xwe. Û çirûskê çavê rêhevalê xwe di d i l ê xwede dineqîşand, d a ku di hemû

kombuna de p a r ç e y ê Rêbertî bîne cem hev. Di gedûnê de weke

gerestêrkekê bi şewq û

tevger bu di her tevgera xwe de li derdor bû weke kanîya heyecan û moraleke mezin. Her rêheval wê weke eynika rêhevaltiya Rêbertî dît û li derdora wê kom bu. Di baranan de bu keskesora ku esman bi rengîniya xwe dîxemiland. Wê çiya di dilê xwe de dabu ava kirin. Axa dûr, çiyayên bilind û rêhevalên xwe di jiyan û xewnên xwe de afirand. Û weke her gerîlayekî, ew şahidiya şer, eşq û armanca mezin dikir. Şehîd vejîn wek lêgereke heqêqetê ji vê tiştî bi bawerbû; civakek azad encex pêşengtiya jinên ciwan û ciwanên rêxistinkirî ve dikare were avakirin.. Pêwîst bu kî ciwanên vê welatê ji pencên qirqirînê û bişaftînê hatiba derxistin û rastiya azadî a mîsogerbuyî re bihata yekkirin.. Pêşlêgirtina qetlîaman, fermanan û êrîşên dagirkerî encex bi civakek rêxistinkirî û çanda welatparezî ve pêkan bû. .Li ser vê esasê ji bo pêkanîna erkên şoreşgertî wek Jinek Ciwan û wek qasida heqîqetê û berdewamiya 12 suwariyan berê xwe di sala 2018 an de bere xwe dide Şengalê. Ji bo ku gelê me yê Ezîdî û tevahiya jinên Kurdistanê careke din qirqirineke wiha re ru bi rû nemînin ciwanan û jinên ciwanên Şengalê ji bo erkên pêşengtiyê amadedike, li ser şopa Berîvan Şengalî û Mam Zekî

yan kolan bi kolan gund bi gund mal bi mal bê westan û bi sebreke mezin berê xwe dide rêxistin kirina civaka azad.. Ji bo ku jin bibe xwedî îrade, bî fikirandin bi hezkirinek ji dil ve nêzî her jinek ciwan dibe û wan bi birdozîya rizgarîya azadîya jîn dide nasîn. Bi ziman û usluba xwe ya çêker,şîrîn di her gotineke xwe de li derdora xwe de bandoriyeke mezin dide avakirin. Li Şengalê, kedek pir mezin dide, bi rukeniya xwe,bi dîlnizim buyîna xwe dilê gel de û rêhevalên xwe de cihekê diyarker çêdike.Ji ber vê yekê gelek kes ji bo ku zorakên wan jî wek Vejîn li jiyanê binêrîn navê keçên xwe vejîn lê dîkin.. Şoreşa Rojavayê Kurdistanê ku berhema keda Rêber APO û hezaran şehîdane da ku li tevahî cîhanê hestên azad jiyankirinê bilindtir kir û bu hêvîyeke mezin, Heval Vejîn jî ji bo xwedî derketina nîrxên şoreşê û rêxistinkirina paradîgmaya konfederalîzma demokratîk di sala 2022 yan de berê xwe dide Rojavayê Kurdistanê.. Vejîna ku di roniya Felsefeya Rêber APO de di warê birdozî û hişmendiya azadiyê de xwe bi kurahî pêşxistiye ji bo ku ciwanên şoreşê perwerde û rêxistin bike bi hemû hêza xwe kedek mezin dide. Taybetî di warê pêşxistina akademiyên moderniteya

*Sifreyek, Di bin de axek azad, Li derdor, 50 hezar heval
û li ser ne pariyên şermê, Lê belê pariyên cesaretê.*

demokratîk de rola ku dikeve ser milê jinên ciwan û ciwanan bi layiqî pêk tîne. Li Rojavayê Kurdistan bi sedan ciwanên Erebb, Kurd, Ermen, Siryan perwerde dike û hemû hêz, bawerî û hezkirina xwe ya ji bo jiyane bi wana re parve dike. Di her mijarekî de, ji çand û exlaqe şoreşgerî bigire heta di warê hunera azadî û welatparezî de bi wan jinên ciwan û ciwanan re elaqadariyeke mezin pêşdixe. Li her devara ku diçe çanda Apoyî mezin dike. Dema ku fêrdike dizane ku ji her kesê jî dikare tiştek fêrbibe xwe wisa mezin û bedewtir dike.. Dibe pêşengek ku her tim li derdora xwe de hilberîn, moral û zanebûn dide avakirinê.. Tim û tim pîvanên azadiyê bi hevaltî, parvekirin û bi keda xwe mezin dike... di pêşxistina kar û xebatên Jinên Ciwan û Ciwanan li Rojavayê Kurdistanê de roleke diyarker dilêze. Di vî kar û xebatê xwe de, pir bi bandor bû. Bi zarokan, bi dayikan, bi jinên ciwan, bi her kesî re mijûl dibû û bi hezkirin û eşqeka mezin nêz dibû. Lêgerîna xwe di oxira armancê de tim mezintir dike... Heval Vejîn, bi hestên herî pak, bi çavên tijî hesret û bi dilek tijî hezkirin nêzî hemû parçeyê gerdûnê dibû. Û bi vê re, em di vê vejînê de dîsa dibînin ku mirov gerdûnek biçûk e. Rêheval Vejîn gerdûnek e. Dijminên ku ji mirovên azad qehr dibe û jibo xwe bi taluke dibîne, bêbextên ku xweşikbûnê tehemûl nake û bi koletîyê dixwaze nexewîkiyê bide ava kirin. Û di jîminê ku tim xwestin bêhna gulên Bihara Kurdistanê bidizin, ji vê yekê haydar bûn. Şhadeta Heval Vejîn, di serî de li rojava û tevahî Kurdistanê bandoriyek pir mezin ava kir. Vejîn bi jiyana xwe ya şoreşgerî, kesayeta xwe ya jina azad,

milîtanî ya ku werektî ve ji bo jinên ciwan û ciwanan riya azadiyê neqîşand.. Bi sedan ciwan û jinên ku ew spartin axê di eslê xwe de vejîn spartin dil û mejiyên xwe. Jiber vê yekê piştî şhadeta vê bi dehan jinên ciwan navên wê rakirin û ber bi azadiyê ve meşyan.. Di akademiyên ku wê tê de gelek ked da pir Ciwan xwe tevî kirin û xwestin sira ew bedewbûna vejînê bigerin.. Şhadeta Heval Vejîn, di serî de li rojava û tevahî Kurdistanê bandoriyek pir mezin ava kir. Vejîn bi jiyana xwe ya şoreşgerî, kesayeta xwe ya jina azad, milîtanî ya ku werektî ve ji bo jinên ciwan û ciwanan riya azadiyê neqîşand.. Bi sedan ciwan û jinên ku ew spartin axê di eslê xwe de vejîn spartin dil û mejiyên xwe. Jiber vê yekê piştî şhadeta vê bi dehan jinên ciwan navên wê rakirin û ber bi azadiyê ve meşyan.. Di akademiyên ku wê tê de gelek ked da pir Ciwan xwe tevî kirin û xwestin sira ew bedewbûna vejînê bigerin.. Jiber vê yekê vejîn bû jiyana

EV MEŞ MEŞEKE DÎROKÎ YE

Elbet fêm kirina Serok, bîranînên Serok dema mirov dibêje mirov hinek hestiyar jî dibe. Dema me Serok Apo dît, Serok digot dema hûn çûn çiya an jî alanan her dem behsî min bikin. Behsa jiyana min û kesayeta min bikin. Min wisa fêm dikir ku ezê biçim tenê bîranîneke Serok bêjim. Tabî dema mirov hinekî dem derbas dike, hinekî Tekoşîn dike û di pratîkê de derbas dibe, mirov rastiya Serok baştir fêm dike. Piştî me fêm kir ku mesele tenê bîranîna Serok gotin tenê na, di heman demê de fêm kirina Serok Apo ye, temsîltiya wî ye. Taybetmendiya Serok çi ye? Em çawa bi rastî jî weke Serok tekoşîn bikin, em di şexsiyeta xwe de çawa guhertin çê bikin. Ji sîstema klasîk, kapitalîst û zilamsalar çawa qut bibin? Di esas de mesele eve. Ser vê esasê ez wisa jî pênase dikim, dema mirov bîranîna Serok dibêje ev hestekî azadiyê ye, tevlîbûna azadiyê ye. Ser vê esasê naskirina min ji Serok re di salên 90 de bû. Me zêde rêxistin nas ne dikir. Me zanko dixwend û wisa em tevlî bûn. Di salên 90 de cara yekemîn ez û heval Gurbeteli Ersöz , li Şamê di meha Adarê de salên 90 me Rêbertî dît. Cara yekemîn dîtî pir girînge, ji xwe her tişt wisa ye ez wisa bawer dikim.

Gelek caran wisa ye, cara yekem mirov çi hîs dike, ji sedî 90 rast derdikeve. Em jî 2 hevalên ji zanko bûn. Heyecan û coşa me pir mezin bû. Her kes behsa Serok dikir. Me digot eceba serok çawa ye. Algiyeke me ya wisa heye, dema dibêjin Serok weke serokê Tirkî tê bîra mirov. Wisa mesafeliye sare, bîrokrate. Wisa fikiriyam ku Serok jî yekî wisa ye. Dema em çûn saha Serokatî,

dîtina me ya Serok, nêzîkatiyên Serok ji me re, pir cuda bû. Silavdayîna

Serok bi rengekî

pir xwezayî bû. Ji dil

û can got heval tu bi xêr

hatî û min hembêz kir. Ez pir

bandor bûm, min got demekî

serok Apo insanekî pir dil

nizme, pir germe. Hezkirina

serok hezkirinke cuda ye. Em çûn mala Serok û du sê rojan em li wir man. Di wir de Serok pir elaqedar bû, me gerand, wisa pir mutewazî nêzîk bû. Em wisa fikirîn, em du ciwanin û wisa Rêbertî ewqas ihtîmam dide. Ewqas qîmet dide, milekî min şerim kir û milekî de biryare min xurtir bû. Min got madem Serok Apo wisa nêzîk dibe, hevaltiyeke pir mezin nêzîk dibe, qîmetekî pir mezin dide ji insan re û insanan muxateb digrê. Min got eger serokê min wisa ye, divê ez baştir kar bikim, tevlibûna min hîn xurtir be, nêzîkbûnê min bi vî rengî bû. Dema em çûn saha serokatî, serokatî hinekî behsa akademiya Mehsûm Korkmaz kir. Got perwerdeyeke wisa heye, hûnê zêdetir xwe nas bikin. Kurdistan nas bikin, tekoşînê nas bikin, ser vê esasê ez û Gurbet bi hev re çûn akademiye. Bi moralekî pir mezin em çûn. Dema mirov nû tevli partî dibe, bê tecrubeye. Mirov nizane çawa tevli bibî, çawa hereket bikî, çawa bimeşe, çawa bixivê, lê dîsa jî me pir bi coş tevli jiyanê bûn. Me kurdî nizanîbû wê demê, heval Gurbet jî zêde nizanîbû. Me qederekî li akademiye perwerde dît. Demo serok Apo dihat akademiye hewayê akademî dihat guhertin. Em pir bi heyecan dibûn. Me toren çêdikir, Rêbertî dahurandin û ders didan. Pir hêz dida. Me voleybol dilîst, ez jî ji voleybol pir hezdikim, ez çûm kêleka sahê sekinîm. Serok mêzekir, got Besê tu zanî bilîzî? min got erê. Got were tu li gel min be. Ez çûm kêlekî serok, ez taximê Rêber Apo bûm. Ez kêfxweşbûm, min got ez taximê serokim. Min got ezê baş bilîzim ji bo em bi serkevin, çi bibe jî divê ez topê baş pêşwazî bikim. Hîsekî wisa pir heyecan çêdibû. Wê demê eger mirov li terefê Rêber Apo be û fêm bike, kêfxweşyeke pir mezin bi mirov re çêdibe. Di listokekê de, min hevaltiya Serok dît, hêzdayîna Serok min dît. Serok gelek caran digot Besê bigre, min pas dikir, wisa ez gelekî kêfxweş dibûm. Dem dem meşa azadiyê hebû, serok dihat qaûşe digot werin em meşa azadiyê bikin. Em hemû hevalên jin derdiketin,

akademiya me mezin bû, çiyayê biçûk biçûk hebûn. Serok li pêşî dimeşiya, em jî yan kêlekê ya jî li pişt Rêbertî dimeşiyân. Serok hem dimeşiya hem jî dahurandin dikir. Digot ev meş meşa azadiyê ye, em bi jin re dimeşin, jin mezin dibe, emê jinê xurt bikin. Ev meş meşeke dîrokî ye, digot hûn hemû tevli vê meşe dibin, divê hûn xweşik bimeşin. Xweşik bisekinin, hinek heval nû bûn, ji wan re digot rast bisekinin weke eskeran bisekinin. Hem dahurandin dikir hem rexne dikir. Em dema bi hev re dimeşiyân yekîtî çêdibû, ruhekî azad çêdibû di aliyê hevaltî de. Serok di hemû tevgerandinê xwe de mezin bûn çêdikir. Em genc bûn, car caran pir xewê min dihat ez diçûm radizam. Serok Apo jî gelek caran dihat oda me digot hûn çi dikin? Pirsê me dikir. Carekî pir xweê min dihat, min got eger ez razê wê serok me bigrê, ya baş ez cihekî bibînim ku serok qet min nebînê. Ez çûm pirtûkxanê. Bi rastî jî genc wisa ne, qural jê re zehmetin, ji bo min jî zehmet bû. Ez çûn pirtûkxanê li wir maseyek hebû mezin û derdorê wê girtî bû. Ez jî çûm bin wê masê razim. Serok nikarê min li vir bibînê, ezê razê piştî rabim bixwînim. Min cihê xwe jî çêkir, min çavê xwe girt. Demek derbas bû hevalek jin hat kîtab bixwînê. 10 deqe derbas bû dengê lingê serok hat wisa xizlî dimeşe, hat pirtûkxanê. Min got wîî ez çûm. Dema serok derbas bû ew hevala jin rabû. Serok jê pirsî tu çidîkê? Got ez dixwînim serokê min. Serok wisa diçû û dihat û kêmek nîqaş dikir. Ez jî hîç dengê xwe nakim, min got welah serok min bibînê wê min biqewtînê, gerek min nebînê. 10, 15 deqe derbas bû, ez xew re çûm û min deng derxist. Min dît rêber Apo hêdî hêdî hat ber bi masê ve û wisa mêze kir, dît ez li wirim. Me wisa li hev mêze kir, min destyê xwe hilda wisa, got heval tu li vir çi dikê? Sankî tu westiyaye biçe ser cihê xwe xew bike. Min pir şerim kir. Ez li bendê bûm serok tişteki bêje, çend roj derbas bû lê hîç tişte ne got û min jî hîç êdî xew nekir. Bi vî rengî bîranîneke min heye.

EVRENSEL ZEKA VE SEVGİ,

KADIN BAKIŞ AÇISI VE KOMÜNLER YOLUYLA GENÇ KADINLARDAN DERYALARA AKIYOR!

Yazımızın bir önceki bölümünü "İdeolojiyle, zihniyetle, felsefeyle, jineolojiyle tanıdığımız kendimizi, demokratikleşen toplumun mayası haline nasıl getireceğiz? Erkek egemenliğine karşı kadın bakış açısını geliştirmek, bize aynı zamanda nasıl örgütlenme ve mücadele görevleri yükler?" sorusuyla noktalamıştık. Bu bölümde, cevabı çok kapsamlı olan bu soruya kısa ve özlüce yanıt vermeye çalışacağız. "Barış ve Demokratik Toplum Manifestosu" adlı son kitabında Önder APO, evrenin, yaşamın ve toplumsal gerçekliğin var oluşunu "Ne kadar örgütlüysen, o kadar varsın!" sözleriyle değerlendirmiştir. Evet, "Ne kadar örgütlüysen, o kadar varsın"! Bu, çok önemli bir varoluş ve özgürleşme söylemidir, organizasyoneldir. Bu, hayatı organizasyonel ele almak, örgütlü ele almak demektir. Demokratik, özgür ve anlamlı yaşama yol açan teklikler değildir; çokluklardır, çoklukların örgütlü, ilişkili ve çelişkili halidir. O zaman kadın (özellikle de genç kadın) kendi var oluşuyla toplumun var oluşunu örgütlü bir biçimde nasıl ortaya koyacaktır? Bakış açısını bu

perspektife göre nasıl belirleyecektir? Demokratik toplumla özgür kadın perspektifini bütünleştirecek bakış açısını nasıl kazanacaktır ve bunu nasıl bir mücadele stratejisine dönüştürecek? Bu sorular, genç kadınlar için, var oluşsal sorunları için, can alıcı sorulardır. "Ne kadar örgütlüysen o kadar varsın" ilkesiyle kadın bakış açısı ilkesini birleştirerek sorularımıza cevap bulmaya çalışalım: Öncelikle bir genç kadın, hayatın genel akışına ve bu akış içinde ortaya çıkan cinsiyetçi sorun ve saldırılara (milliyetçi, dinci, bilimci saldırılara da) örgütlü bir akıl ve duygu ile bakmalı, çözümler yaratmalıdır. Feminist arkadaşlarımızın sıkça belirttiği "Asla yalnız yürümeyeceksin" sözü bu anlamda çok manidardır. Tabii "yalnız yürümeyeceksin" derken sadece sokakta yürümek anlamında değil, "yaşamın her anında ve her mekanında ortaya çıkan sorunlar karşısında yalnız olmayacaksın, örgütlü olacaksın, örgütlü mücadele edeceksin" anlamında ifade ediyoruz. Kadın bakışı ile yaşanan her türlü toplumsal

sorunakarıduyarlılıkvebusorunlara karşı çözüm üreten bir politik-ahlaki tutum, bu doğrultuda yalnız kalmayıp örgütlenme ve bu örgütlenme temelinde mücadele, esas bir yaklaşım olmaktadır. Genç kadınlar yalnız yürümeyecekler, komünle yürüyecekler, komünle yaşayacaklar, komünle mücadele edecekler, komünal yoldaşlığın sıcaklığında birbiriyle kaynaşacaklar. Toplum yaşamı, esasında doğal ve efendisiz-kölesiz bir içeriğe sahip iken erkek egemenlikçi sistem her türlü sistematize olmuş şiddeti kullanarak kendini toplumun içine zorla gömmüştür. Toplumun içine gömülü bu erkek egemenlikçi kültür ve şiddet, özellikle de genç kadınları nefessiz bırakmaktadır.

Fiziğine, cinselliğine, ruhuna, psikolojisine, sosyolojisine, güzelliğine, varlığının her zerresine saldıran bir erkek egemen kültür söz konusudur. Ki Önder APO son kitabında bunu kastik katil olarak nitelendirirken “Kastik katilin toplumun sırtına sapladığı hançeri çıkartmadan hiçbir toplumsal sorun çözülemez” demektedir. Aslında toplumun içine gömülmüş olan hançer, kadına saplanmış olan hançerdir. Dolayısıyla genç kadınların öncelikle yaşamı, kadınları ve toplumu nefessiz bırakan bu hançeri görüp tespit etmesi ve bu hançerden kendini kurtarması gerekir. Buda’nın dediği gibi bu hançeri çıkartmadan başka bir şey yapamazsın. İşte genç kadınlar yalnız yürümeyip hep komünle yürüyerek anlık, günlük yaşam içinde topluma ve kadınlara saplanmış bu hançerden kurtulma mücadelesini vermelidir. Veta bi ki sadece bu hançere karşı kendini savunmayla sınırlı kalmamalı, tarih boyunca sistemleşerek bu hançeri saplayan egemen erkek elini durdurmalı, engelleyip aşabilmelidir. Bunun ustahlık, örgütlü, yüksek akıl ve duygu yüklü mücadelesini yürütmelidir, süreklileştirmelidir. Ama işte bunun için de bakış açısı, sorunun kaynağını görebilmek çok ama çok

önemlidir. İşte yine burada bakış açısının, özellikle de kadın bakış açısının önemini görüyoruz. Asıl katili, bu vahşi erkek egemenlikli sistemin öznesini, kaynağını göremeyen bir kadın gözü, buna karşı etkili, sonuç alıcı ve süreklileşen bir mücadele yürütebilir mi? Bu egemenlikçi süreç sadece beş bin yıl da değil Göbeklitepe ve öncesine kadar da giden bir süreç olarak gelişmiş. Önder APO, son yazdığı kitapta bunu da yeni bir yaklaşımla ortaya koymaktadır. On binlerce yıla dayanan bir erkek egemenlikçi kültür, kendini her yerde örgütlemiş, sistemleştirmiş, uygarlıklaştırmış, modernleştirmiş. İlk çelişki cins çelişkisi, ilk sömürü cins sömürüsü olarak yaşanmış. Bu kadar katmerlenerek yaşanmış bir sistem gerçekliğini, yüzeysel bir bakışla, yüzeysel bir mücadele taktığıyla çözümleyebilmek, aşabilmek mümkün olabilir mi? Asla. Bu nedenle işte özellikle de genç kadınların kadın bakış açısıyla toplumun içine gömülmüş olan bu hançeri görmesi, bu hançerin kendi etrafında nasıl bir enfeksiyon, kanser alanı yarattığını tespit etmesi ve teşhisleriyle, başarılı ameliyatlarıyla çözüm üretmesi çok anlamlıdır. Hançeri görmeden ve onu çıkarmadan hangi soruna çözüm olunabilir ki? Demek ki kadın bakış açısında sonuç alıcı bir mücadele yürütebilmek için doğru yere bakmak, doğru teşhisler yapmak ve bu teşhis doğrultusunda negatif ve pozitif görevleri olan çözüm komünleri oluşturmak vazgeçilmez bir görev ve sorumluluktur. Bu büyük bir vicdan ve sorumluluk duygusunu gerektirdiği kadar büyük bir akıl ve duygu gücünü, aşkla sarmalanmış bir zeka gücünü gerektirir. İnsan zekasının en hareketli ve geniş çaplı çalıştığı dönem gençlik dönemidir. Dikkat edilirse özellikle de günümüz kapitalist sisteminin en fazla hedeflediği alan da gençlerin beyni, zeka gücü, hafıza kaynağıdır. Özellikle de genç kadınların o muazzam zeka gücü korkunç yöntemlerle

köreltilmeye çalışılır. Israrla genç kadınların bedenlerinin, cinselliklerinin öne çıkartılması, bir kışkırtma kaynağı olarak gösterilip her an erkeklerin saldıracağı bir nesne haline getirilmesi, genç kadınların sahip oldukları o müthiş zeka güçlerini öldürmek içindir. Genç kadınların zekası, cinsellikle, uyuşturucuyla, çeşitli biçimlerde erkeğe bağımlı hale getirilme operasyonlarıyla, tecavüzle, tacizle, ekonomik bağımlılıkla vb. her türlü şiddet yöntemiyle cılızlaştırılır, yok edilmeye çalışılır. Genç kadınlar bu anlamda kendine güvensiz hale düşürülür. Öyle ki ya tümünden kendi zekasına, diline, fizikine karşı derin bir güvensizliğe itilir ya da erkek formuna bürünerek içi boş bir güven duygusuna itilir ki her ikisi de genç kadın açısından bir yabancılaştırma.

Aslında kadın bakış açısını yitirme, özgüvenini, öz kimliğini yitirme, kendi olamama halidir. Bu haliyle de yalnızlaşma, mücadele gücünden düşme yaşanır. İşte kadın bakış açısı burada devreye girdiğinde kadın öz kaynaklarıyla, var oluşunun temel özelliği olan öz zekasıyla, öz kimliği ve diliyle, bedeniyle kendine döner. Yani kadını kendisi yapan var oluş özellikleriyle buluşmaya doğru ilerler. Kaynağına yakınlaşmaya başlar. "Ne kadar örgütlüysen o kadar varsın" ilkesiyle özgürce var oluşunu ortaya koyar. Erkek egemenliğinin var oluşu, elindeki hançeri kadının ve toplumun sırtına saplamasıyla gerçekleşir. Kadın eliyle bu hançeri ortadan kaldırmak, kadının ve toplumun nefes almasına ve özgürleşmesine bin bir olanak sağlar. Özgürlük yöntemlerini çoğaltır, anlam ve neşeyi, gerçek aşkı çoğaltır. Tüm bunlar da kadın açısından mücadele taktik ve stratejisini net bir biçimde ortaya koyar. Örgütlenme, bilinçlenme ve mücadele etme, hançere karşı kadını ve toplumu savunmanın, özgürce yaşatmanın temel adımıdır. Bu nedenle genç kadınlar alabildiğine zengin içerikte

*"Yalnız Yürümeyeceksin Komünü",
"Şiddete Karşı Kendimizi Yaşatıyoruz
Komünü", "Arkadaşıma Dokunmayaca-
caksın Komünü",*

ve tarzda komün örgütlenmelerine gitmeli, komünlerle özgür yaşam seçeneklerini hayata geçirmelidir. Komünler sadece redlerini ortaya koyma yeri değildir, komünler aynı zamana birlikte özgürce, anlamlı yaşamın zaman ve zeminidir. Örnek misalinden; "Yalnız Yürümeyeceksin Komünü", "Şiddete Karşı Kendimizi Yaşatıyoruz Komünü", "Arkadaşıma Dokunmayacaksın Komünü", "Arkadaşım Fakir Kalmayacak Komünü", "Erkeklerden Hesap Soruyoruz Komünü", "Özgürlüğü Birlikte Okuyor ve Birlikte İnşa Ediyoruz Komünü", "Nasıl Yaşamalı Komünü", "Güzelliğimiz ve Anlamımızı Biz Yaratıyoruz Komünü", "Uyuşturucuya Karşı Savaşıyorum Komünü", "Özgür Düşünenler Komünü" vb. daha da yaşamın her alanında ortaya çıkan sorun ve ihtiyaçlara cevap mahiyetinde binlerce komün oluşturulabilir.

Genç kadın akıllı yaratıcıdır, zengindir, zekicedir. Yeter ki genç kadınlar kadın bakış açısıyla kendilerini donatsınlar, yapamayacakları bir şey olmadığı gibi üstesinden gelemeyecekleri bir zorluk da yoktur. Evrensel enerjinin en akışkan hali genç kadınların beyin kıvrımlarında gizlidir. Şimdi bu beyin kıvrımlarında bin yıllardır gizli ve saklı bırakılmış olan enerjiyi açığa çıkartıp egemenlikten hesap sorma ve toplumla bütünleşerek yeniyi ve anlamlı olanı, demokratik toplumu inşa etme zamanıdır. Tüm genç kadın yoldaşları, kendilerindeki kadın bakış açısını güçlendirerek en yaratıcı biçimlerde mücadeleyi büyötmeye çağırıyorum. Evrensel zekanın ve sevginin damarlarınızda akan enerjisini deryalara dönüştürmeniz dileğimle, hepinizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

NEDİR BU KASTIK KATİL ?

Tarih hakkında herkesin bir bildiği vardır. Hemen hemen herkes bu konuda yazıp çizer. Kendi teori ve kuramlarını güçlendirmek için güya tarihe dayandırdıklarını öne sürerler. Okullarda, üniversitelerde ve binlerce tarih kitaplarında bizlere insanlık ya da dünya tarihi adı altında bir şeyler öğretilir. İstisnasız her yerde insanlığın esas tarihi yazıdan, yani sümer devletinden başlatılır. Bunun amacı bizde "insanlık devletle var olmuştur, devletsiz yaşanılmamıştır ve yaşanılmaz" anlayışını hâkim kılmaktır. Eğer "Devletten ve yazıdan önce insanlar nasıl yaşıyorlardı?" sorusu sorulursa diye "Tarihten önce insanlar ilkel, barbar ve gerici bir şekilde yaşamlarını sürdürüyorlardı" kandırmacasını uydurarak "tarih öncesi" yaratılan en kutsal insanlık değerlerini inkar ederler. Yazılı tarih erkek egemen sistem tarafından yazıldığından objektif değildir ve kendisinden öncesini inkar eder. Bu yüzden, aslında gerçek tarih, tarih

öncesindedir. İnsanın gerçek kimliği ve anlamı, yazılmayan-yazı öncesi tarihte gizlidir. Yani sistem, tarihi çok bilinçli bir şekilde çarpıtır. Ê tabi fikri çarpık olanın zikri de ameli de çarpık olur. Peki doğru tarih anlayışı nedir? Önder APO'nun meşhur, "tarih günümüzde, biz tarihin başlangıcında gizliyiz" belirlemesi doğru tarih anlayışını kısaca özetler. İnsanın kendisini anlamlandırabilmesi, kimliğini anlamlandırabilmesi, yaşam savaşının yönünü doğru belirleyebilmesi için tarihe bakması şarttır. Tabii kendisini tanıyan düşmanını, düşmanını iyi tanıyan ise kendini tanır. Bu yüzden "insanlığın, toplumsallığın ilk düşmanı kimdi? İlk çelişki, ilk sorun nerede, ne için ve kimler arasında başladı? Marks'ın dediği gibi ilk toplumsal sorun sınıflaşmayla mı ortaya çıktı? Peki sınıflaşmayı doğuran neydi? " sorularına cevap aramak, günümüzü anlamak açısından önemlidir. Elbette bu yazıda tüm insanlık tarihini açmamız söz

Dili yaratan kadın dilsiz, toplumsallığı yaratan kadın yalnız, ilk eğitimi veren kadın cahil, doğurganlığı kutsal olan kadın ayıp, ilk ekonomiyi yaratan kadın erkeğe muhtaç ve insanlığı yaratan kadın obje haline getiriliyor.

konusu değil. Ama en azından Önderliğin bahsetmiş olduğu tarihsel sosyolojiye küçük bir giriş mahiyetinde “kastik katil” kavramını ele alabiliriz. Çok tarihe ve derine inmeden, hepimizin gözü önünde yaşanan bazı dehşet verici olayları hatırlayalım. 19 yaşındaki bir erkek, bir genç kadının tüm uzuvlarını kesiyor, aynı gün gidip bir başka kadının kafasını kesip annesinin önüne fırlatıyor. Yalnızca bir insanın değil, bir ailenin de değil, koskoca bir köyün iş birliği ile saçları daha örülecek kıvama gelmemiş Narin’i öldürüyorlar ve bu olay hâla çözülmüş değil. Tekirdağ’da üvey babası tarafından tecavüze uğrayan ve yaşamını yitiren 3 yaşındaki Aslı bebek, ‘Me To Kampanyası’ ile tanıdığımız sırf Hollywood ve diğer popüler filmlerde yer alabilmek için yapımcıları tarafından tecavüze uğrayan binlerce kadın... Çizimlerinde kadın uzuvlarını kesen erkekleri resmeden birinin “sanatçı” unvanını alması. Kendi askerlerini yani savaş arkadaşlarını yakan Türk ordusu.

Akıl almaz bir şekilde bir sektör haline getirilen çocuk pornoculuğu, artık gayet normal görülen “ensest ilişkiler”. Hindistan’da ve dünyanın birçok yerinde erkeğin, ilişkiye girdiği kadını beğenmediğinde yakması ve bunun kültür haline gelmesi. Ve daha sayamayacağımız binlerce olay... Peki, bizi bu çağdan soğutan

ve tüyler ürperten bu olaylar kaynağını nereden alıyor? Bu katillerin, insanlık, ahlak, vicdan katillerinin tarihi nereye dayanıyor? Bilindiği üzere insanlığın yazıdan, devletten ve Sümerlerden önce, hatta Neolitik Devriminden binlerce yıl önce, “kötü niyetin “ olmadığı, kölelik olmadığı için özgürlük kavramına, kötülük olmadığı için iyilik kavramına ihtiyaç duymadan yaşamış olduğu doğal toplum süreci vardır. Doğal toplum klan adı verilen topluluklardan oluşur. Klan, kadın etrafında gelişen, kadının idaresinde olan toplumdur. Burada kadının rolü, doğurgan özelliğinden -ki doğurganlık özelliği yaşamın sürekliliğinin ifadesidir- çocuklara bakma ve eğitme görevinden dolayı ön plandadır ve erkekler de dahil tüm insanlar kadın etrafında toplumlaşmaktadır.

Erkek ise henüz doğumdaki rolünden bihaberdir. Avcılık yapmakta ve klanı korumaktadır. Yani biyolojiye dayalı doğal bir iş bölümü vardır. Bu iş bölümü binlerce yıl içerisinde kadında ve erkekte bir karakter yaratır. Kadın toplayıcılık yaparak klanı doyurduğundan, çocukları büyütme-eğitme ile uğraştığından ve hastalıklar için ilaç bulmaya çalıştığından binlerce yıl içerisinde kadında sorumluluk duygusu artar, yaratıcılığı artar ve klanı bir arada tutarak toplumsallığı sürdürür. Erkek ise klanı için avcılık yapar,

avlanmak için taştan-sopadan kesici aletler geliştirir. Aynı zamanda büyük ve saldırgan bir hayvanı avlayabilmek, başka erkeklerin de yardımını gerektiriyor. Bu da bir süre sonra 'erkek avcı' kulüplerinin/ topluluğunun oluşmasına yol açıyor. Bu 'erkek avcı topluluğu' bir ekip gibi, avı yakalamak ve öldürmek için plan yapıyor ve tuzaklar hazırlıyor. Hayvanı arkadan vurabilmek için taktikler geliştiriyorlar. Bu da yine yüzbinlerce yıl içerisinde erkek avcı topluluklarının, analitik zekalarının ilerlemesine ve öldürme eylemini sürekli olarak gerçekleştirdiğinden duygusal zekanın gerilemesine neden oluyor. İlk yabancılaşıma burada başlıyor. Analitik zekası gelişen avcı erkek, kadın etrafında gelişen topluma bakıyor, kadının buradaki rolünü, öncülüğünü, yaratıcılığını görüyor ve tüm toplumun kadın etrafında gelişmesini -belki de- kıskanıyor. İlk önce anacıl topluma karşı kendini örgütler, cephe oluşturur. Daha sonra avladığı hayvanlarla toplumu beslemek ve toplumu korumak için kullandığı aletleri (silahları) o topluma karşı kullanır. Erkek bu kötülüğü bir tercih olarak yapar, iradesiyle düşünerek yapar. Bu yüzden erkeğin yoldan çıkışını, kendi toplumuna ihanetini, yaptığı işle (avcılıkla) izah etmek kesinlikle doğru değildir. Aksine bu, insanlığa ilk büyük darbeyi vuran ve ona en büyük acıları yaşatan erkeğin ihanetini meşrulaştırmaktır.

Avcı-erkek, anacıl topluma saldırıyor ve kadının yaratmış olduğu tüm değerleri elinden alıyor. Kadın etrafında gelişen ve erkeğin de içerisinde olduğu klanlar bu yoldan çıkmış, doğaya yabancılaştırmış katil erkeğe karşı müthiş direniyor. Bu direniş sayesinde katil topluluğun kadın-klan değerlerini ele geçirmesi onbinlerce yıla yayılıyor. Erkek avcı kulüpleri/ topluluğu, katil erkek topluluğuna dönüşüyor. Tabi bunun yanında farklı gelişme ve etkenler de var; obsidiyen taşı keşfediliyor ve bu taştan keskin ve öldürücü

alet(bıçak) yapan erkek artık kendisini mutlak güç olarak görmeye başlıyor. Kaygısızca kesiyor, biçiyor, öldürüyor. Katil anlaşıldı da, şimdi bu 'kastik' neyin nesidir diye soracaksınız. Kast, kelime anlamı olarak 'dokunulmaz, sorgulanmaz' anlamına gelmektedir. Yani Tanrı gibi bir şey. Katleden, toplumun değerlerine el koyan, kendi çıkarları için kullanan ve iktidarlaştıran erkek bu iktidarına bir kılıf uydurmak zorundadır. Bu kılıfı da -günümüzde olduğu gibi- kendini Tanrılaştırmakta, kastikleştirmekte bulur. İşte katilin dokunulmazlığı, kastikliği buradan geliyor. Sonrasında kastik-katilin en sistemli hali olan 'devlet' çıkıyor tarih sahnesine. Şehirleşme, sistemli iktidar, sistemli kölelik ve ona karşı klanların direnişi, kadının düşürülmesi ve cinsel obje olarak kullanılması, musakkadinler, kutsal topraklarda ortaya çıkmış olan toplumsallığın bağrına adeta bir hançer gibi saplanan Zigguratlar... Hepsi iç içe geliyor. Hatta çok sonraları gelişen imparatorluklar, feodalizm, ulus-devlet ve hatta kapitalizm bile kaynağını bu sistemleşmiş kastik katilden alıyor. Yani kastik katil günümüzde de yaşıyor ve tarihi binlerce yıla dayanıyor. Önder APO'nun geliştirmiş olduğu 'kastik katil' tanımlaması ve onu ele alış biçimi, sistemin tarih anlayışını ve bilgilerini

yerle bir ediyor. Peki bu kastik katil zihniyeti kendisini, yalnızca yazının başında verdiğimiz dehşet verici örneklerde mi yaşıyor? Elbette hayır. Bu verdiğimiz örnekler onun yalnızca görünür ve bariz örnekleri. Bir de bu katilin görünmeyen, farklı maske ve kılıflara bürünmüş, çıplak halinden çok daha tehlikeli yüzleri de var. Okulda, işte, sokakta, markette, alış-veriş merkezinde, sosyal medyada hatta evimizin içinde. Ama biz hergün eli silahlı insan avlayan katiller görmüyoruz ki, bu nasıl oluyor? Bunu anlayabilmek için derin bir sorgulamaya ihtiyaç var. Kastik katilin öldürmekteki amacı ne? İnsanları kendi kölesi haline getirmek ve toplumun tüm maddi ve manevi değerlerini kendi tekeline almak. Bu yüzden saldırıyor ve öldürüyor. Yani aslında kesici aletler, silahlar ve öldürmek kastik katil için yalnızca bir araç. Asıl amacı öldürmek değil, köleleştirmek. Maskeli kastik katil olan kapitalist sistem ise insanları öldürmeden, farklı araç ve yöntemlerle çok rahat köleleştirebiliyor. Kapitalizmin hakim olduğu toplum, tam bir gönüllü köleler ordusudur. Mesela eskiden kastik katilin insanları kamçılarla (zorla) kölesi yaptığı ve çalıştırdığı sistem günümüzde 'eleman-işçi-memur' adı ile sürmektedir.

Tek farkı maaşlı olması ve bu maaş da ancak karınlarını doyurmalarına yetiyor, ki o zaman kölelerin de çalışabilmeleri için karınları doyuruluyordu. Sadece şimdiki köleler kendisini 'özgür' hissediyor. Fakat aslında maskeli kastik katil binlerce yıl önce yaptığığın aynısını bugün yine yapıyor: emeğin sömürülmesi. Hatta günümüzdeki daha trajiktir. Çünkü bugün insanlarenemğini kendi eliyle satıyor, emeğini pazarlıyor. Aynı zamanda kastik katilin kendisini en fazla süslediği, çekici gösterdiği kurum evlilik ve aile kurumudur. İlk görüşte aşk, aşkı-ilan, ilk öpüşme, 'tatlı' kıskançlıklar, süslü beyaz bir gelinlik - ki Önderlik kefene

*Kapitalizmin hakim
olduğu toplum, tam bir
gönüllü köleler ordusudur*

benzetiyor- şatafatlı bir mekan, lüks bir arabanın üzerine yapay çiçeklerle yazılan başharfleri,gösterişçin hazırlanan çeyizler, müzik, dans, eğlence, ilk gece, mutlu cicim ayları ve son. Peki nedir bu son? Seçenekler oldukça sınırlı; birbirini tanıma ya da sıkılmayla başlayan sorunlar ya kadının baş eğmesi ya da boşanması ile sonuçlanıyor. Her iki ihtimalde de yine kadının yaşamı mahvoluyor. Tabi üçüncü ve her gün yüzlercesini duyduğumuz bir ihtimal daha var: kadının öldürülmesi. Hangi ihtimal olursa olsun kastik katil hedefine ulaşıyor.

Kadın gerçeğine kapitalist sistem bazında bir daha bakalım. Kastik katil kadının yaratmış olduğu değerlere el koyuyor, köleleştiriyor, tecavüz ediyor, musakkadinlere kapatıyor ve bedenini satışa sunuyor. Günümüzde de kadın cinayetleri, tecavüz, genel-evler var, fakat daha tehlikeli olan yaygınlaştırılıyor. Sistem kadını, kendisini isteyerek erkeğe sunar hale getiriyor. Ya da kadının saçlarından tut dudaklarına, göğüslerinden tut bacaklarına kadar tüm uzuvlarını meta olarak, ahlaksızlığa teşvik ve güdülerini yönetme amacıyla kullanıyor. Kastik katil bunu çok ince bir şekilde yapıyor. Dili yaratan kadın dilsiz, toplumsallığı yaratan kadın yalnız, ilk eğitimi veren kadın cahil, doğurganlığı kutsal olan kadın ayıp, ilk ekonomiyi yaratan kadın erkeğe muhtaç ve insanlığı yaratan kadın obje haline getiriliyor. Ve daha bunlar gibi kastik katilin günümüzde kendisini yaşatma biçimlerine yüzlerce örnek verebiliriz. Halkların katliam tarihi bile başlı başına uzun bir tarihtir. Coğrafi keşifler adı altında kastik katilin başlattığı katliamlar silsilesi. Avusturalya Kıtasının keşfi ile Apaçi ??? Aborjin halklarının, Ümitburnu'nun keşfi ile Afrika halklarının, Amerika Kıtasının keşfi ile Aztek, Maya ve İnka halklarının soyu resmen kırılır. Yahudi halkının başına getirilenler, Kürt halkının katliam ve kanla dolu binlerce yıllık tarihi, şu an Filistin

halkının yaşadıkları, günümüzde hegemon devletlerin çıkarları için başlattıkları savaşlarda ölenlerin %90'ından fazlasının sivil halk olması, nükleer silahların tarihte halklar üzerinde denenmiş olması, bu tehtidin katlanarak sürüyor olması ve daha binlercesi... Gerçekten saymakla bitmiyor. Kısacası kullandığı silah ister obsidiyen olsun ister bir reklam afişi, ister balta olsun ister bir telefon uygulaması, ister gelişmiş bir savaş uçağı olsun ister bir porno videosu, ister nükleer olsun ister bir film, silahı ne olursa olsun kastik katil, insanın en temel özelliği olan toplumsallığın katilidir. Kastik katil insanlığın yönünü geriye, 'barbar ve ilkel' olarak tanımladığı doğal ve adil toplumun da gerisine, mimetik çağa, düşünmekten ve yaratıcılıktan yoksun insana yani hayvanlaşmaya doğru vermektedir. Peki ortada böylesine geniş ve yaşamın her yerine sirayet etmiş bir gerçeklik varken buna karşı nasıl mücadele edilir? Formül çok basit: Toplumsallıkta ısrar etmek. Evet, kastik katile karşı en büyük mücadele insan olmanın en temel özelliğini yaşatmaktır. Yani toplumsallıkta ısrar etmek, insanlıkta ısrar etmektir. Bu yüzden kastik katile karşı tek kişilik hücresinde toplumsallaşarak, evrenselleşerek en hakikisavaşıverenveenbüyük mücadelenin yaratıcısı Önder APO, bahar kokulu özgür yaşamın tarzını şöyle değerlendirdi;

**İNSAN OLMAKTA
ISRAR, SOSYALİZMDE
ISRARDIR!**

ÜNİVERSİTELERİ ÖZGÜR AKADEMİLER İLE ÖRGÜTLEYELİM!

İyi ve güzel bir insan olma vaatleriyle yola çıkarsın. Daha çocukluktan başlar bu serüven. Temizliğin, saflığın ve güzelliğin sembolü olan ve ihanete uğratmadığımız çocukluğumuzda başlatılır her şey. Eğitim adı verilen eğdirme olayı. Çocukken kurduğumuz hayalleri düşünelim bir de bugün kurduğumuz hayallere bakalım; çocukken kim olmak istiyorduk, bugün kim olmak istiyoruz ya da kime ve neye dönüştük? Çocukluğumuzu yarı yolda bıraktığımızı görebiliyoruz değil mi? Sistemin eğitim kurumlarında yürütülen tek tip insan yaratma politikası, ilk önce hayallerimize saldırıyor. Birbirinden renkli olan hayalleri, fikirleri önceden seçilmiş tek bir renge dönüştürüyor ve zamanla hayal bile kuramayacak, sadece maddiyat için yaşayan insanları yaratıyor. Bir hipodrom görevi gören sistem okulları, öğrencileri bir yarışatıymış gibikiyasıya bir rekabete sokup bitiş çizgisini üniversite olarak belirlemiştir. Hayalini kurduğumuz üniversite -te ve bölüm

kazandığımızı ilk duyduğumuzda içimizi büyük bir heyecan dalgası kaplar. Hatta o kampüs kartında ismini okumak, resmini görmek büyük bir gurur yaşatmıştır. Özellikle bir genç kadın olarak bununla beraber kimseye bağlı olmadan, özgürce yaşam kuracağımızı hayal ediyoruz. Bizler bu temiz duygularla hayaller kurarken “artık özgürüm” diye, adım attığımız bu mekân sonradan fark edersin ki bu sistem gerçekte kapitalist canavarın genç kadınlara ve gençliğe en çok saldırdığı mekanmış. Eğitim, ulus-devlet zihniyetinde, iktidar içinde eritilmiş ve toplumdaki kopartılmıştır. Eğitimin ulus-devlet tarafından toplumdaki koparıldığını söyledik; peki toplum nedir, eğitim ile ilişkisi nedir? Toplumlara, bal kovanında çalışan arı birleşkesine, yaşamlarını da komün yaşamına benzetebiliriz. Bu kovanda işsiz tek bir arı yoktur, kimisi dışarı çıkıp bal yapmak için gerekli poleni getirir kimisi de kovan içinde getirilen polenle ilgilenir,

her arının bir işi ve sorumluluğu vardır. Bu kovan içerisinde yaşayan tek bir dişi arı vardır, o da kraliçe arıdır. Kovanı yöneten kraliçe arıdır çünkü kraliçe yumurtalayan ve türün devamını sağlayandır. Kraliçe arı yumurtlama dönemindeyken onu koruyan ve besleyen diğer arılardır. Bütün arılar kraliçe arı etrafında örgütlenir, kraliçe nereye giderse diğerleri de onu takip eder. Kraliçeye ve kovana karşı bir tehlike, saldırı sezdiklerinde bütün arılar birleşip saldırıya geçer. Gördüğünüz gibi toplum, insanlığın doğal yaşamını devam ettirmek için oluşturduğu birlik ve beraberliktir. Toplum aslında komünaldır. Yukarıda arı örneğini verdik, bu toplumsallıktır, komündür. Erkeğin yarattığı devletçi uygarlığın aksine kadının etrafında gelişen ve kadının öncülük ettiği bir toplumsallıktır. Cinsler arasında birbirini yok etme ve üstünlük kurma gibi bir durum söz konusu değildir. Her iki cinsin de birbirine ihtiyacı var ve bu temelde gelişen bir yaşam anlaşması vardır. Kapitalist bireyciliğin yarattığı liberalist yaşamın aksine komün yaşamında; bireysel

çıkarcı ve istekler söz konusu değil, esas olan bir kişinin çıkarı değil, tüm komün bireylerinin ortak ve öncelikli ihtiyaçlarıdır. Eğer ki eğitimi öğrenme ve öğretme olarak ele alırsak ilk öğretmeyi kadın yaptığından eğitimde kadının yaratımıdır. Kadın kendi bilgi ve tecrübelerini klanına özellikle çocuklara ve gençliğe aktararak toplum içinde eğitimi yaratmıştır. Yani diyebiliriz ki eğitim, kadının yarattığı toplumdur. Kapitalist modernitenin topluma en büyük darbelerinden biri de gençliği toplumdan kopartmak olmuştur. Ulus-devlet sistemi ya kadını katlederek gençliği ve çocukları köleleştirmiştir ya da kendi egemenliğini büyütme için eğitim adıyla el koymuştur. Bu eğitimde topluma karşı olan bir gençlik, komün sistemine karşı ulus-devlet sistemini oluşturmak amaçlanmıştır. Bu uyuşturan ezber eğitim sistemi aynı zamanda halkalara uygulanan en güçlü

özel savaş politikalarından biridir. Asıl toplumundan koparılmış, kendi dilinden kültüründen tarihinden kopuk bir gençlik yaratılmak istenmiştir. Kendi tarih anlayışını ya da yalanlarla donatılmış tarih bilgisini, asıp kesen dini zihniyetlerini, hislerden uzak sanat anlayışını empoze etmeye çalışmış. Hiç kuşkusuz burada en büyük rolü sözde bilim kurumu olan üniversitelerine vermiştir. Üniversiteyi tekelleştirerek sermaye sahiplerinin oyun masasına dönüştürmüştür. Üniversite binalarını yükselterek, amfileri teknikle donatarak, bilim insanı unvanını nerden veya kimden aldığı belli olmayan kişileri, profesör diye yerleştirerek; en iyi üniversite, müthiş bilim yapan üniversite diye biz gençlere sunuyorlar. Hepimizin de karum kadar zengin olduğunu düşünüp akıl almaz rakamlar biçmektedirler. Bizleri dört yıl sonra eğitilmiş ve meslek sahibi bir insan olarak mezun edeceğinin sözünü verip, dört yıl sonra elimizde,

Gençliğin temel görevi, toplumla yeniden bütünleşmek olmalıdır. Bu da üniversitelerde komün yapıyı örgütlemekle mümkündür.

sobaya da atsan ısıtmaz bir değeri olmayan bir diplomayla mezun etmektedirler. Sadece değersiz bir diploma da değil nitelik olarak hiçbir şey kazanamamış, kendi söküğünü bile dikemeyen, yaşamsal bilgi ve deneyimlerden uzak, sürekli hazır konan, sadece ve sadece tüketen bir gençlik yaratmıştır. Elimize hiçbir değeri olmayan diplomayı tutuşturup bizi toplumun içine gönderiyor ve “yaşa” diyor, “nasıl yaşayalım?” diye sordüğümüzde “ne halin varsa gör” denilmektedir. Seni 16-17 yıl boyunca eğitim sistemine bağımlı yaşatmış. Ve yaşama diye yaşatmış. Köleliğine karasevdayla bağlanmış bir körler sürüsü yaratmış, yaşayamayacağını tabii ki de biliyor. Toplumsallaşmayalım, topluma ve birey olarak kendimize bir faydamız dokunmasın, iktidarlığını

sarsmayalım diye eğitim adı altında bizleri yıllarca sömürüp eritmiş uyutmaya ve kendi özgür toplum değerlerimizden uzak tutmaktadır. Peki nedir gençliği ve bilimi sömüren bu sistemin alternatifi? Gençliğin temel görevi, toplumla yeniden bütünleşmek olmalıdır. Bu da üniversitelerdekömunyapıyıörgütlemekle mümkündür. Komün dediğimizde akıllara dört köşeli, çatılı bir yapı gelmemelidir yani fiziki bir yer değil. Toplumun örgütlendiği, özgürlük bilinciyle bir araya gelmektir. Komün, toplumsallıktır, ahlaki ve politik toplumdur. Toplum kadın öncülüğünde kastik katil olan kapitalizme karşı binlerce yıl boyunca direnmiş ve savaşmıştır. Özgür ve eşit yaşamı savunmuş, insan ve doğa savunuculuğuyapmıştır.Devletçiuygarlığın var gücüyle öldürmeye çalıştığı toplumsal değerleri, duyguları ve hisleri yaşatmıştır. Yaratıcılığı ve zekasıyla doğal toplumu yaratan kadındır ve bu toplumsallığın ilk katledileni de köleleştirileni de kadındır. Musakkadinlere, haremlere ve evlere kapatılan kadın bugün demokratik ve komünal toplumun öncülüğünü yapacaktır. Bilimi, felsefeyi, sanatı ve kadının yaratımı olan dili kapitalist modernitenin iktidarlığından çıkartıp kendi eğitim kurumlarımızı komün sistemiyle örgütleyeceğiz. Okul bittiği an evlilik bekleyen aile, beyaz gelinlik ve damatlık, sözde tatlı heyecanlar vs. Ev-li, eve ait olan kişi anlamına gelmektedir. Evet, evlendiğimiz an dört duvarı ve çatısı olan bir beton yığınının ait oluyoruz, esasında ise o gizli zindanın yaratıcı ve egemeni olan erkeğin mülkü oluyoruz. O dört duvar arasında benliğimizden, irademizden ve sosyalyaşamdandemvedemkopartılıyoruz. Hayır deyip sesimizi yükselttiğimiz anda ise öldürülüyoruz. Kutsal aile kavramı özünde, katillerin kadın köleliğine güzellmeler yapmasıdır. Buna karşın genç kadınlar olarak üniversitelerde “Kadın ve Aile” eğitimlerini başlatmalı ve sadece kampüsle sınırlandırılmadan her kadına

ulaştırılabilir. Önder Apo “Ekonomiyi yaratan kadın şimdi nan’a muhtaç, erkeğin eline muhtaç.” Diye belirtmektedir. Bugün ekonomide hiçbir şekilde söz hakkımızın olmadığını farkındayız, dünya bankalarını kimler yönetiyor görüyoruz, okulu bitirdikten sonra işsiz kalacağımızın da farkındayız aslında. Hatta kadının özellikle işsiz bırakıldığını evliliğe mahkûm edildiğini de biliyoruz. Bu anlamda üniversitelerde “Nan’ı Yeniden Kazanıyoruz Komünü” kurup bütün kadınlara taşıyabiliriz. Üniversitelerdeki en büyük sorunlardan biri de özgür düşüncüyü; özgür bir şekilde dile getiremememiz, üniversitenin evrenselliğinin sözde olmasıdır. Özgürce okuma, düşünme ve konuşma imkanından yoksunuz, sürekli bir korku halinde tetikte bekliyoruz. “Özgür Düşünce” komünlerini örgütlemeli ve kantinlerde, amfilerde, kütüphanelerde kısacasıyla kampüsümüzün her köşesinde özgürce araştırma, tartışma koşullarını oluşturabiliriz. Sanat, tarih ve kültür çalışmaları da bu anlamda büyük bir öneme sahiptir. Unutmamalıyız ki bu alanlar düşmanın en fazla saldırdığı alanlardır. Üniversite gençliği olarak Barış ve Demokratik toplum sürecine öncülük yapmak istiyorsak öncelikle demokratik sosyalist kişiliği kendimizden başlayarak yaratmaya başlamalıyız. Kutsallaştırılmış ezberleri bozarak sosyalist kişiliği anlama ve oluşturmanın her gün çabasında olmalıyız. Gençlik kimliğinin tarihi rolünün farkında olup, mirasını yeni dönemde hak ettiği gibi büyütmeliyiz. Bir söz vardır “dostunu yakın tut, düşmanını daha da yakın tut.” Devletin içine gireceğiz, kalbine kadar gireceğiz. Bugüne kadar bizlere kurumlarında kendi zihniyetini ve ideolojisini dayatıp empoze etmeye çalıştı, şimdi sıra bizde. Yalnızca kendimizi değil devleti de komünleştireceğiz. Bütün kurumlarında örgütleneceğiz, düşmanın kalbinde zihniyetiyle mücadele edeceğiz.

OPERASYONA LI ROJAVAYÊ ZAPÊ Û TIŞTÊN KU FÊRÎ ME KIRIYE

BEŞA ÇARÊMÎN

(NIVÎSEK JI BERXWEDANWANÊN ZAPÊ, ÇANDA TÊKOŞÎNVANIYÊ)

Di şexsê hêza operasyonê de du modernîte şer kirin û du modernîte ketin pêvçûnê. Her tim modernîteya kapîtalîst û faşîzimê xwe li ser hişmendiyan ferz kirin e. Tenêti, neçarî, bê hêzî, bê kesî, bê piştgirî mayin, binketin, tunebûn, xizanî, ezeztî û hwd. her tim li ser derûniya mirovan hat serwer kirin. Hesteke wisa avadikin ku qey di her kêliyê de wê mirin were jiyan kirin. Sedema bi kar anîna ewqas teknîk jî perçeyekî şerê derûnî ye. Şerê derûnî jî ji xwe şerê bîrdozî ye. Dixwazin derûniya bîrdoziya xwe serwer bikin û bidin pejirandin. Hêzên me yên ku di operasyonê de li ber xwe dan û teqez serkeftin esas girtin, nexasim di pêşengtiya YJA-STAR'ê de giranî dan şerê bîrdozî. Dijmin destpêke di kesayeta xwe de binxistin û piştî jî girîngî dan binxistina dijminê bi çek ê li beramberî xwe. Her çiqasî bandor û şopa dijmin ya li ser xwe ji holê rakirin, ewqasî jî fêmkirin ku dikarin dijminê derve jî binbixin. Her tim berê xwe dan fealiyetên bîrdozî. Bi

derfetên kêr be jî ji şopandina pêvajoyê, pêşketin û nûçeyan bigirin heta bi hev re pirtûk xwendin û nîqaş kirin, ji xwendinên tekekesî bigirin heta perwerdeyên hevbeş, ji perwerdeyên xweser bigirin heta perwerdeyên têkel(karma) hatin dîtin û pêk anîn. Li gel van jî di lêpîrsînên xwe yên hundirîn parve kirin û vekirî nêzbûnê de, helwesteke bi îsrar nîşan dan. Heqîqeta Serokatî ya ku dibêje: 'Kesê rêxistinkirî xwedî hêza artêşekê ye' herî zêde di pêvajoya operasyonê de hat esas girtin. Her heval nepeniya serkeftinê di perwerde kirina xwe û hevalên xwe de dît û giranî da vê. Pergalên rêxistinî hem ên xweser hem jî giştî hatin pêkanîn. Gelo keçîkek ciwan û nazik a weke Doxa Viyan, çawa bû xwedawendeke şer a yeman û çawa bû fermanbareke şer? Pêwiste em pîrs bikin û fêr bibin. Hêza rêxistinbûnê ti carî piştçav nekirin. Di şexsê çend kesan de hat piştçav kirin lê dema dîtin ku ev çiqas encamên xirab derdixîne holê, wê demê hêza rêxistinbûnê

cardin hat fêmkirin. Dema ku em dibêjin rêxistinbûn em behsa hejmarê nakin. Bi hejmareke pir kêr li wir bûn, pêwiste vê jî bizanibin. Hem tîmên eraziyê, hem jî tîmên tunelan pir kêr bûn... Carna hinek heval ruxmî ku di heman qampê de bûn lê demdirêjî hev nedîtibûn. Ji ber ku qada erk û berpirsariyê ya her kesekî hebû. Tenê bin jî dizanîbûn çawa xwe bigihînin asta artêş û rêxistinekê. Nirxandina Serokatî ya ku dibêje 'li ku derê jinek hebe, li wir YAJK heye' cardin weke hêza heqîqetê rol lîst. Tenê bin jî dizanîbûn çawa bi hêza nasnameya rêxistinî tevî bibin û pêşengî bikin, dizanîbûn xetê biparêzin. Negotin 'ma şer e, tiştên wisa dibin' Ji şaşitiyê re gotin şaş e, li hember sekinin û dixwestin sererast bikin.

Serokatîya me ve hat pêşxistin, diyar kir ku paradîgmaya demokratîk, ekolojîk û azadîxwaziya jin û artêşbûna jin dikare cihanê biguherîne û ji nû ve biafirîne.

Têkoşîn kirin û ji bo derbas kirinê piştgirî dan. Ji rast re jî gotin raste û esas girtin. Şer fêrkerekî yeman e. Fêrbûn jî karê aqil û dil e. Ji şer tiştê fêrbûn jî gengaz e. Ger hêza mejî û dil hebe mirov dikare gelek tişt ji şer fêr bibe. Di şerê li Gundê Fila de jî pir tişt hatin fêmkirin, hîna jî tîmên fêmkirin. Jinên ku wisa şer dikin û jiyan dikin xwedî hêza guhertina cihanê ne, ev hat dîtîn. Bîrdoziya rizgariya jin a ku ji aliyê Serokatîya me ve hat pêşxistin, diyar kir ku paradîgmaya demokratîk, ekolojîk û azadîxwaziya jin û artêşbûna jin dikare cihanê biguherîne û ji nû ve biafirîne. Di mekanekî teng ê mîna Eyaleta Şehîd Delîl de potansiyeleke wisa ya ku ji hemû cihanê re bibe mînak derket holê. Ji hemû jinan re, ji hemû berxwedêran re mînak e. Mîna dîroka şerê me yê jina azad, li Gundê Fila jî gelek serkeftinên ku em pê ji xwe bawer bikin hene. Rêxistinbûneke ku hemû 'nabe' yan gengaz kir hat avakirin. Berxwedana Eyaleta Şehîd Delîl ji

berxwedanên beriya xwe feyz, moral û hêz girt û fedaiyên xwe bi xwe afirand. Rêheval Sara û Rûken, Rêheval Rojhat û Erdal vejînên wisa ne. Wana teyisandina berxwedana bêhempa ya Serokatî li ser Zapê dîtîn. Li hember vê xwe berpirsîyar dîtîn. Ji bo ku di metropolan de bibin bersiv, mîna sekna ku di qadên operasyonê de derketî, ti astengî nasnekin û ketin rê. Mîna rêhevalên xwe tî û birçî man lê westandin nasnekin û meşîyan. Li piştê wan barên giran hebû û bi hêviya ku ronahî binin welat û hêviyê bilind bikin, bi biryardarî xwe gihandin hedefa xwe. Mîna li Eyaleta Şehîd Delîl, bi rihê êrîşê ber bi dijmin ve çûn û mîna teyrebazan ketin nav dijmin û hedefa xwe îmhakirin.

Rêheval Serxwebûn dema ku digot: 'Yên dimeşin em in, lê di esas de gel bi xwe ye' tiştên ku derketin holê bi awayekî herî cewherî rave kir.

Mîna rêhevalên xwe tiştên nehatine kirin ceribandîn, afirînerî nîşan dan û wateyên muthîş derxistin holê. Weke barana wateyê, li ser rêheval û gelê xwe mîna bereketê bariyan. Ji mirina xwe jiyan afirandin û îlham dan rêhevalên xwe. Bûn Andok, Ciwan, Botan û Doxa. Bûn Sila, Şahîn, Adar û Medya û mîna fişekê bi ser dijmin de çûn û lêdan. Bi lêdanê ve rastiya gelê ku jiyan dike xurtir kirin. Şerê fedayî yê li Herêmên Parastina Medya, di metropolan de rastiya Sara û Rûkenan, Erdal û Rojhatan afirand û wana jî cardin fedaiyên li Herêmên Parastina Medya afirandin. Di rastiya Serokatî de vejînên bi wate ev in. Heqîqetên ku hev du diwelidînin ev in.. Helbet ên ku li Eyaleta Şehîd Delîl şer dikin û dimeşin gel bixwe ye. Şerker û çalakvanên Şehîd Delîl ev yek qêriyan. Şoreşgerê bedew, ê ku bi jinê re herî rêzdar jiyan fikir ango Rêheval Serxwebûn dema ku digot: 'Yên dimeşin em in, lê di esas de gel bi xwe ye' tiştên ku derketin holê bi

awayekî herî cewherî rave kir. Şerê Gundê Fila şerê komeke şerker ango komeke însanan nîn e, di şexsê mirovên bedew û birûmet de şerê azadiya gelekî ye. Şerê gelekî ku di jiyana azad de israr dike ye. Şerê bi jinê re jiyana azad avakirin, bi gel re înşa kirina jiyana demokratîk e. Li serê çiyayan şerekî marjînal nîn e. Yê ku herî baş ev yek nîşan da, fedaiyên çiya yên li Mersîn û Enqereyê bûn. Berxwedaneke wisa ye ku, li her derê ye, di hemû mîtingên gel de jiyani dibe, di hilbijartinan de, di pîrozbahiyên Newroz û 8'ê Adarê de bi gel re dibe yek e. Her gerîlayek xwe digihîne bi sedhezaran... Yên ku serkeftina şerê Gundê Fila diyar kirin zanebûna bîrdozî û asta partîbûnê bû. Bi çend serkeftinan aşiqê xwe nebûn û xwe wenda nekirin. Ev bi me da qezenc kirin. Li

hember meyla kesayeta Kurdên klasîk ê ku li ser derfetan dirûne, bûn asteng. Di vir de ya herî diyarker rêxistinbûna xweser a jin, sekn û helwestên ku dihatin esas girtin bû. Dema ku dijmin xwe paşve kişand wisa bi kêfxweşî neketin rehabetê, berovajiya vê wisa gotin: "Dijmin çawa wisa bêyî ku derbe bixwe, dest û lingê xwe hejand û çûn. Ev ji bo me mijara rexnedayînê ye." Ruxmî ku dema dijmin dixwest paşde biçê hevalan dîsa lêdabûn jî. Lê ev sekn di hevalên jin de pêş de bû. Hiştin ku ev şer li ser xetê bimeşe. Aqilê desthilatdar ê zîlam û şewazê wî yê fikirandinê dema ku hinek serkeftinan bi dest dixwe yekser xwe wenda dike, aşiqê xwe dibe, xwe diwerimîne, vê serkeftinê ayîdê xwe dibîne û dike milkê xwe. Feraseta milkperest û desthilatdar xwedî dike û partîbûnê lawaz dike. Bandora Serokatî

*Li pişt wan
barên giran
hebû û bi hêviya
ku ronahî binin
welat û hêviyê
bilind bikin,
bi biryardarî
xwe gihandin
hedefa xwe.*

kêm dike. Lê sekn û tevlîbûna hevalên jin a rêxistinkirî û bi birdozî destûr neda wan. Ger bala xwe bidin li Gundê Fila şêwaza hakîm ev e. Heval nabêjin 'me pir tişt kiriye' dibêjin 'tiştên ku emê bikin hîn zehf e' Di rûnişkandina vî terzî de bi fermanîdar û pêkhateya xwe ve hevalên jin diyarker bûn. Di vî şerî de yek jî algiyên ku hatiye şikandin ev bû; terzê ku dibêje 'pêvajoya şer e, em dev ji teoriyê berdin (li vir esas behsa bîrdozî dike) em tekmîl û civînan deynin aliyekî, emê piştî bikin û em tenê li karên xwe yên şer mêzebikin.' Ev yek berhema aqilê desthilata zîlam e. Serokatî ti carî vê qebûl nekir, ji ber ev feraset pêşîya çetegeriyê vekir. Rengê jinê jî li vir derket holê, jin ne aqilê zîlam, Serokatî esas girt. Şêwazê ku serkeftin avadike jî şêwaza Serokatî ye. Jina ku çavên xwe berdaye serkeftinê wê şêwazê Serokatî esas bigire, ne şêwaz û aqilê zîlamê desthilat. Serokatî hîn di 1994'an de formula li hember meyla çetegerî têkoşîn kirin û li hember dijmin şer kirinê wisa diyar kir û got: 'Emê bibin partiyî, şer serbixin. Emê bibin partiyî, serkeftinê teqez bikin.' Serokatî negot şer bikin û serkeftinê bidest bixin. Serokatî got: "emê bibin partî, partîbûnê serbixin û wisa şer qezenc bikin û teqez bikin" Vaye hevalên jin li Gundê Fila evesas girtin û cardin îspat kirin ku Serokatî di vê mijarê de çiqas bi heq e. Ger rêxistin û partî bê esas girtin, serkeftin domdare.

Serkeftin li darxistina çend çalakiyan nîn e, serkeftin domdariya şer e. Her tim bi tempo û performanseke ku bilind dibe ve şer meşandin e. Pêşketina bi lezîn (ivmeli), meşa bi lezîn e. Hevalan li Gundê Fila ev şêwaz derxistin holê. Dema ku ev şêwaz derket holê, hêza partîbûnê derket pêş û wê demê serkeftina herî mezin hat qezenc kirin. Gotin ku: "Belê, em di nav şer de ne. Lê em dikarin tekmîlên xwe bigirin, dikarin civînen xwe li dar bixin û dikarin perwerde bibînin. Dibe ku weke berê bi pergaleke akademîk ve em nikarin perwerde bibînin lê di şertên heyî de jî em dikarin xwe û rêhevalên xwe perwerde bikin." Dijmin li hember me gazên kîmyewî bi kar tîne, lê dijmin dixwaze her henaseyekî Serokatî 24 seat di bin qontrolê de bihêle û dixwazin wî bê nefes bihêlin. Li hember vê Serokatî kêliyekê jî gazinc nekir û di hêza artêşê û hêza gel de berxwedanî derxist holê. Şerekî sermirovî, serxwezayê dimeşîne. Biryardariya Serokatî ya 'an azad bijîm an jî weke ku min qet jiyan nekiriye bihesibînim' rê nîşanî me dide. Bi zanebûn û fêmkirina vê rastiyê ve pêwîste em hîn zêdetir şer bikin, tevlî vê berxwedaniyê û vî şerî bibin. Di meşa serkeftinê de bi pêngavan cihên xwe bigrin, ev zanebûn û îdîa dihêle ku her tim li ser xetê bimînin. Ev zanebûn dihêle ku şer, têkoşîn û çalakvanî her tim berdewam bike. Ger ev zanebûn bisekine, emê paş de biçin. Pêwîste em vê baş bizanin.

XOŞ RUXTA GENÇ OLAQ ANLIYAQ ÖNDERLİXE HEMEN QAVUŞAX !

Bir dâhidir bizim Önderliximiz, bir felsefeci, bir edebiyatçı, tarixçi, şair, yazar û welleh billah ben bilmirem daha ne diyeyim. Le bunların sadece bir tanesi degildir. Hepsinin topleminin ötesinde bişeydir le ne kelime hafızam yeti, ne teorim yeti ne de duygularda ki derinliğim yeti anlatım Önderlixi. Ê ka hele bana diyin politix rapor yüzyılın manifestosu degil de nedir? E ka hele bana diyin diyin bu manifesto tüm kadınların, gençlerin, xelkların, inançların sorunlarına bir cevap, alternatif yaşam degil de nedir? Yaşamamı istiyon öyle boylu boyunca özgür ve anlamla? Yaşamamı istiyorsun herkesle özgür seviyelerde alt-üst yani efendi û kölelik olmadan hepsinin Önderliximiz anlatı u anlatı. Welleh biz bu Kürt aqlını, komün aqlını, örgüt aqlını öğrenelim uygulayalım diye herşeyi bizlere anlatı û öğreti. Ma bundan güzel bir durum wardır? Şimdi kimse qalkıp biz anlamadıx, qafamız qarıştı û nizamim nizamim nedirli kelimeler kurmasınlar û qafamızı bozmasınlar. Manifestoyu oku, tekrar tekrar savunmaları okuwellehçoxdagozolanlarsınıuuygularsın. Ha bir de kastik katilleri unutmamak gerek bu dönemde. Savaş rantçıları, klavyeşörler, 7-24 kendilerini tv'ler de satan çürümüşler, işsiz qalınca yine saldırmaya başladiler. İnsan düşer de bu qadar da düşmez. Welleh bunlar için de yeni qavramlar üretmek gerekir. Kafamı patlatirem ne onları çox

iyi anlatabilir diye, lê yox ne desem az qali. Bunların hepsi Cemal arkadaşın dedixi gibi qaf zinqardırlar. Zingar onları çürütmüş bitirmiş. Welleh bir yandan gunaxım geli ma heç mi onur- şeref qalmamış. Lê nerde yox yox gram qalmamıştır. Neyse gündemimize bile almamax gerek weleh ica kendilerini bişey sanacaklar diye qorqiremm.. Bazı qonularda uyarıda da bulunmax istirem. Bu süreci Önderlix yürüti buni anlamalı û ona göre yaklaşım olmalı. Anlamalıyız ki herkese anlatabilelim. Bu anlamda üst lobileri çalıştırmamax gerek. Öle daha mimetiki yaşayaxanlar var. İnsan aqli gelişi, fikir gelişi, fikirde özgürlük gereki, özgür bakabilmeyi, özgür ilişki geliştirmeyi başarabilmek gereki. E bunların hepsi beklemek, görmek ile olacax degil. Bişey yapmalı bişey yapmalı deyip şarkı da söylemeyecek. Ma kimden beklioz, diyeceksin öncü benim û başlayacaxsın. Tekstilde çalışan arkadaşlar, inşatta çalışanlar, okur yazar arkadaşlar, huquqçular, saxlıkçılar, işsizler, emekçiler, sosyalist u devrimciyiz diyen dostlar ma kimi bekliyez. Ben yapacaxım, sen yapacaxsın öteki arkadaşım yapacax. Komünleri tartışıyız nasıl olacax diyiyez hepimiz genciz. Dinamik güçten, kadınların gençlerin potansiyelinden bahsediyiz ê ka bu potansiyel û dinamizm bu süreçte dewreye girmeyecex de ne zaman girecex? Sorirem sizlere! Yazılı da degil sözlü de degil bize gerektir işe qoyulmak,

çalışmax û çalışmax. Öndeligimiz tarixtan aldi gunumuze qadar değerdendirdi de değerdendirdi. Ne olcaxız, ne olmayacaxız. Hepsi açık û nettir. Çalışan başarır, çalışan qazanır û çalışan özgürleşir. Qulaxımızdaki qulaklıkları atax, pantolonlarımızdan cepleri söküp atax, ellerimizdeki telefonları kırax bakın hele nasıl toplumsallaşır, toplum oluyo u herkes eşit düzeye geliyor. Ka hele bakın nasıl özgürce bakacaxız dünyaya, insanlara, doxaya. Elimizi, gözümüzü, qulaxımızı, axığımızı köleliğe, iqtidara bulaştıran her şeyden hele bakın nasıl arınıyox. Nasıl temizleniyor pir û paq oluyox. Ma insan bile bile köleliği seçer? Deli gömlexi giyer? Sadeleşmek û temizlenmek gerek. Ben inanirem welleh başaracaxız. Bu süreçte çox buyuk bir heyecan yaşirem, “özgürlük” heç bu qadar güzel gelmemişti. Değişecexiz, dönüşecexiz, yenilenececxiz. Baqirem etrafımdaki arkadaşlar bu süreçte hepsi bir monoloq halindeler. Anam bile kendi kendine qonuşı. Geçen de dedim ana hele sen delirdin ma kendi kendine niye qonuşin. Dedi keje ma senden delisi werdir. Ben kendimle degil, Serok ile qonışirem. Dedim welleh ana sen iyi degilsen. Israrcı oldu bende qıramadım dedim iyi yapisen devam et. Sonra baqtım bizim ortam hepsi böledir. Dedim welle bu manifestonun gücüdür. Hepsi de Önderligi gördüklerinde ne soracaklar, nasıl cevap verececxiz. Üzerine yoxun yoxun yoxunlaşirler. Hepsi de Önderligin qarşısına güzel çıkacaxız diye hazırlaniler. Welleh bu durum beni çox mutli etmiştir. Aynı duyguları, ruhu, hissiyarları yaşamax ne gozel bir duyuxudur. Bende bugün bütün frekanslarımı full çeker hale getirmişem û Önderlix ile konuştum. Sonra dedim welleh bu bir xeyal degil, gerçekleşmesine bugünden yakın bir zaman qalmıştır. Önderlixle buluşacaxız û mutlaka buluşacaxız

*Bu topraklar artık, bir
kūçük başlangıç da
olsa bu sorumluluğu,
bu demokrasiyi hem
kendisinin hakkı hem de
görevi olarak bilenlerin
yaşayacağı bir ũlkedir.*

ÖNDER APO

*Bu kadar mücadele ediyoruz ya
Sonunda bir özgürce bakış
Özgürce bir ruh, derince bir anlam.
Evreni, göğü anlıyorum,
Bundan daha değerlisi olur mu?
Toprağın kokusunu alıyorum,
Bundan daha değerlisi olur mu?
Ve insanlarla ilişkiler!
Bundan daha heyecanlısı olur mu?
Ve oyun oynadığım o derelerde, tepelerde yeniden çocuklarla
buluşmalar,
Ne kadar heyecan verici!
Ve kadınlarla özgürce buluşmalar!
İşte tam o tarihten beri
Tanrıçanın dile getirdiği,
Bu mücadelenin karşılığı dünyaya özgürce bakmak,...*

